

ცისკარი.

1866

ნოემბერი.

წელიწადი მეათე.

წოდება მსხულებათა:

- I — ქაუტის ოპერა ექვს მოქმედებად. სვ. უანდინოვისა.
- II — ლექსები: 1, ჭმუნვარე მგზავრი. ზ. წინამძღვაროვისა.
- III — პატიოსნისა და დიდებულისა მთა წმინდისათჳს.
- IV — სსჴა და სსჴა ამბავი (იხილე მეორე გვერდზედ.)

ცუილისს. ✓

მრესელიძის ტიპოგრაფიაში

განცხადება „ცისკრის“ გამოცემაზედ.

მომავლის 1867 წლითგან „ცისკრის“ რედაქციაში მიიღებს უმთავრესს მონაწილეობას ანტონ ფურცელაძე. აღთქმული გვაქვს თანამშრომლობა ბეერის ახალის მწერლებისა. სხუათა შორის დიმიტრი ყიფიანისა, რომელმაც აღგვითქვა მომავლის წლისთვის თარგმანი რომელთაჲ შექსვირისა და მოლიერის კიესებისა.

„ცისკარი“ იმედოვნებს, რომ ის, ამ ახალის შედგენილებაში ჟურნალში მონაწილე ვართა, უჩვენებს მკითხველებს მცირესაც არის სარგებლობასა, თუმცა ბეერის აღთქმა აწყო მდგომარეობაში იმას არ შეუძლიან.

ფასი ჟურნალისა ისევე ის დარჩება (შინ გაგზავნით შვიდი და უიმისოთ ექვსი მანეთი). პროგრამას ჯერობით არა ცვლით და მომავალი წელიწადი გვიჩვენებს რა ცვლილებებიც არის საჭირო, ან როგორ დაეჭიროთ საქმე, რომ გავაუმჯობესოთ ჩუპნი ჟურნალი.

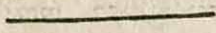
ამას გარდა ვეცდებით შეძლების და გვართ გავაცნოთ „ცისკრის“ მკითხველები ახალს სამართლის ცვლილებასა და იმის მოძრაობასა.

ფ ა უ ს ტ ი .

აპყრა ექუს მოქმედებათა.

ბარბიე ღ კაპპე.

მეზიკა ღუნონი

მოქმედნი შირნი:

დონტური ქაუსტი.

მეფისტოქელი.

გალენტინი.

ვადნი.

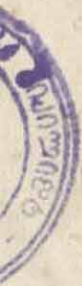
მარგარიტა.

ზიბელი.

მართა.

სტუდენტები, ხალდათები, ქალაქის მცხოვრებნი, დედაგაგები
სხუნანი

მოქმედება არის ღეკმანიაში.

მოქმედება პირველი.

კაბინეტი ჭაუსტისა. დამკ.

გამოცხადება 1.

(ჭაუსტი მარტო. ისა ზის სტოლას წინ. რომელიც არის წიგნებით სავსე და პერდაქცეით (სქელი ქაღალდი) იმის წინ არის გამოდებული ერთი წიგნი. ლამაზი იმისი თითქმის ჭკრება.)

ჭაუსტი. უბრალოთ გვიყვარს სანტიკის სწავლის გზით ქვეყანასა და შემოქმედს... სულისა ჩემისათვის დატანჯულისა, სისარულს გვიყვარს ტუვილად... ვიტანჯებოდი მარტოდ დიდხანს, უნუგემოდ. მარა სულს არ ძალუძს. ან შეიძლება, რომ ის დუთიური ნაშრომწავალი უღონოს ხორცსა აძახ დაემორჩილოს. არცა მაქვს ცოდნა, არც ხარწმუნობა არის ჩემში (გეცემს წიგნსა და გააღებს ფინჯარებსა.

თუნდა.)

აგერ ახლად... განათლდა ცა, ამოვიდა ცისკარი და განიფანტა დამის სიბნელე; კიდევ მოდის დღე! (გაფრთხილებოული).

ოჰ! სიკუდილო, როდისღა მომცემ მოხვეწებას? (იტაცებს სტოლიდგან სტაქანსა).

რეკი შენ შეჭტოვი, მამ მე წამოვალ შენდა ხასკედრად... გამარჯობა! ოჰ! ჩემო უკანასკნელო დღევ! მსიარულის სულით, უკანასკნელს დღეს უხვდება ამ ხასქელის ძალით, კვდები ბრძანებლად უოკელის ბედისა.

(ასსამს ხასქელს ხალკინიდგან ფინჯანში და როდესაც მიაქვს პირთან, სტენას იქით ისმის სმა.)

ხორი ეძწვილის ქალებსა.

რას გძინძს ქალა,
აგერ თენდება,
მაღე ბრწინვით შხე
ცას ევინება.
ბულბული ძღერის,
უმტკუნს გაღობას;
ვარდისა იერი,
ცას მრგვლივ ეღება,
ევჭიღთ ეკერები,
შღიღობენ ძოწით...
ხალსთ გაღვიძეს,
ახღისა ტრეობით.

ძაუესტი. ხალსის ხისარუღის უჭკუო ვახუსო.

ღადუძღი... განუღ. გაიეღ შენ,
ღო შენ, ლე ხამავ (1) მამა ვახუღისავ,
ეოფიღხარ ამხეუღი ღვინით
რისთავ, რისთავ ხემს გელში შენა თრთი?
(ხელძიორედ მაქქეს ვართან სტაქანი.)

(მამუღის ვატრანუბი ერთათ ძღერისან.)

ცივარი ღღისა ხუწს ვეღად გვიხმობს,
ახრღიღი ღამის ვართ ვერ ღავვისმობს.
რას ვეგვიანებთ ველს მივებურნეთ
ღ ხამუძათ ღღეს ხხუწს ვეძვეღრნეთ.
ღა მოწმენდიღი, ღღე ქმუწსნიერი,
ჩუწს ხამუძათ აწ მივევიწღღებს,
ცაც მოწმენდიღა, ქარი მღუმარებს,
ღღღება წათა, ჰ მათ შემომქქედს.

ძაუესტი. ძე რას ღავხღვევ ცასა, ის ვერ ღამბორუნებს ხივევარუღს
ხიჭაბუღისას ჰ ხარწმუნოღისას (ცაცოფეობით) თქუწს ეოვეღთა მე
გწვეღით ხალსის ხიტეობეავ, ჰ გწვეღით ვახუწს ხანღერობიღის
ხემის ქუწსნიასავ, წვეღვა შენ შემხადეუღლა ხორცისავ, უძღურისა ჰ

(1) ხამა არის მამიფანსვის ბოვალვიით მოგმე სტაქანი.

აკან მყოფიან. წყველა სიზმარი ხიჯარქლისა დ დიდებისა; წყველა
ცოდნას, ღოცვას დ იძესას. მოთმინება შემომაცვლას. ოჲ! ხაღანავ!
ხეძთან!

გამოცხადება 2 ჩაუსტი დ მექისტოქელი.

მექისტოქელი ცხადება. მე ვარ შეს წინაშე... რაღას ოცდები.
შენი ხმა მომიხმა შორით!... სმლით წელზე. ფითით ქუდაზე. შლამ-
ხით მდიდრულთ, ხაზე ქებით. შართალს ვამბობ. მე ის არავარ
როგორც უნდა! ახა რა გინდა დოქტორო ხემგნით შეს? ნუთუ
გემინიან ხეძი?

ჩაუსტი. არა

მექისტ. ანუ არა ერწმუნები ხეძი ბრძანებლობას.

ფაუსტი. იქნება.

მეფისტ. შეგიძლიან გამოცვალო.

ჩაუსტი. დამაღე!

მექისტ. ეგ არის მადლობის გადახდა. შეს უნდა იცოდო რომ ხა-
თელთან. უფრო რივიანათ უნდა მოეძურო. განა იქმნებოდა მოცე-
წოდა, შორითგან გამოცხადებულ იყო. იმისათვის რომ შეიარე ვარ-
გი. გზა გეხეხებინა?

ჩაუსტი. რა შეგიძლიან ხეძით იმოქმედო?

მექისტოქ. შემიძლიან ყოველი, მარა მე მოთხარ შეს. რა გინდა
შეს? იქნება თქრო?...
მექისტოქ. რა გინდა?

ჩაუსტი. ხიდიდრეს რა უნდა უყო?

მექისტ. ახ. ჭო! ახლა მეხმის, შეს დიდება გინდა,

ჩაუსტი. არ მინდა.

მექისტ. იქნება ბრძანებლობა გინდოვებს.

ჩაუსტი. არა! კვირებ იმას, რაც უკეთესია მე. მე! დღეების ხიჯა-
ბუების მხურს გახსლება. მხურს გადავ, მე ხიჯებობა. მხურვალე
მოსევესა დ ხაზი აღერხი. დ სურვილით ახლად მე მინდა დავაწვას.
როგორც წარხულ დღეებში! ოჲ, მობრუნდი შეს ცხოვრება; ხიჯანუ-
კისავ! დამბრუნე მე უკანვე აღტაცება ხეძი. უტყუო ხდომი.

მექისტ. გარგი... მე შესი სურვილია მზათ ვარ ავასრულო.

ჩაუსტი. რას მომთხოვ იმის ხაღვლად?

მეჩის. ეჰ! უბრალოა, არა ღირს დახანკად. მე აქ მისათა ვარ
სამხანაურისა — მართა იქა, შენ უნდა იქმნე ჩემი!...

ჭაუხტ. იქა!

მეჩისტ. ჭო! იქა! (აძლევეს იმას ჰერგამენტსა დასვეულს ქაღალდ-
სა.) აბა მოაწერე რაღა... შენი ხელი რაღასა თრთის? რაღას უოუ-
მობი! სიჭაბუკე სომე შენ ახლად გისმობს. ინებე, შენ იმით ივდაყო-
ფილე. (იმის ნიშნებით შიგნით სტენა იღება და ჩნდება მარგარიტა,
მკვდომარე ჯარაზედ.)

ჭაუხტ. ოჰ! რა საუცხსოვო სანახავია.

მეჩისტ. აბა? როგორ ხედავ?

ჭაუხტ. მომეცი! (იღებს ჰერგამენტს და აწერს ხელს, მეჩე მოუ-
ბრუნდება მეჩისტოფელს) მე შენი ვარ!

მეჩისტოფ. (იღებს ჩამას დარჩენილს სტოლზე!) ძალიან კარგი... აბა
ახლა შენ მე ვიწვევ დაწალო ამ ჩაშით რაც არის ამში, ახლა სიეჭდილი
აღარ არის, არც საწამლავი, მხოლოდ არის სიჭაბუკე და სიეჭარული.

ჭაუხტ. (ჩაშა ადებულნი მოუბრუნდება მარგარიტას) ვხვამ შენს გა-
მობ. ოჰ! ახრდილო ჩემო მშუტნიერო. (სტოლს ჩამას და ფიცხლავ შე-
იცილება მშუტნიერ და წამოსადეგ უმაწვილ კაცად. ჩუტნიება განქარვდება)

მეჩისტოფ. წავიდე.

ჭაუხტ. იმას ვნახამ?

მეჩისტ. დიას?

ჭაუხტ. ჩქარაც?

მეჩისტ. დღესვე.

ჭაუხტ. კარგი.

მეჩის. მამ რაღას ველი.

ჭაუხტ. (ერთათ) სიჭაბუკის დღეების მე მხურს გახსლება, მხურს
კვალად მე სიტკბოება. მოხვევს ვნებით, და სიეჭარულის ცრემლით
გადევ მე ვიწოდე მინდა როგორც წარსულს დღეებში! ოჰ გამობ-
რუნდი, შენ ცხორებას სიჭაბუკისავე, და დამიბრუნე შენ უკანვე ად-
ტატება მე.

მეჩისტ. დღეების სიჭაბუკისა შენ დაბრუნება გინდა, და გხურს
ახლად შენ სიტკბოება, მოხვევს სიმხურვალით და სიეჭარულის ცრე-
მლით. გადევ იწოდე. როგორც წარსულს დღეებში. და ცხორება სი-
ჭაბუკის შენ მოგიბრუნდა და ახლად დაითვრები ადტატებითა შენ. (მიდის

წარმოდგენა მეორე.

იარმარკა.

(ქალაქის ალაყაფის კარები. მარცხნივ ტრასტირი, რომლის კარებზედ არის დაწერილი ბასუსი.

გამოცხადება 1, განკერი, სტუდენტები, ქალაქის მცხოვრებნი, ხალდათები, ქალები & დედაკაცები.

სტუდენტები. ჰივა ჩუტნი, ჰივა ჩუტნი! & სტაქანი დამისხით!... ტუღს ასარებს ისა, ჩუტნი სუღს ამხიარულებს.

ვაგნერი. მოგვეცით ჰივა დავიწყებთ სმასა!! მე მძულს წყალი... თქუტნი სტაქანში დამისხით, დაუსრულებლად დაუღვე.

სტუდენტები. ჰივას & ღვინობს! უწელოთა ვსვამთ იმასა.

ხალდათები. რაც ცისეა ის ღამაზები; ეს თითქმის ერთია როგორც იმას ისე იმას, მივიღეთ & ავიღოთ. მხოლოდ იცოდე ალებს სწრაფათ & გაბედვით... ტუსე რომ უნდა გატუდეს. ღამაზი უნდა შეიქმნეს ჩემი.

მოქალაქეები. მდაბიურები. როდესაც უქმის დღეს მოხვედრებულ ვარ. მე ომიანობაზე მსურს უურის გდება, დაესხენ იქ სალხნი ერთმანერთთან მიდიან საომრათა. ვზივარ მოხვედრული წყლის ჰივას, მიუვარს უურება შორით; იქით სომადლები ტურამენ წყალში, მევი ჩემათა ვსვამ.

ქა. ები. ვაყვარებო ჩუტნიკენ, შემოისედეთ, მოხვლა უნდათ. რა უმაჟ? ქმრათ გამოდგებიან, დარჩით აქა.

სტუდენტები. შესედეთ, აკერ ღამაზები ეპებენ საქმრებსა... გამხუღან თითქმის ხანადიროთ... დაესხენ ხელი მოკმართობთ.

დედაკაცები. უურეთ ნადირობას, ქალები წავიდნენ... არა, ჩვენ რითა ვართ იმაზე ტუღნი, არ გვიურებენ ჩუტნიკი.

ქალები. უნდა მოეწონონ. მარა, უგარავათ! ვერა.

დედაკაცები. გინობთ თქუტნი, მხათა ხართ, უღვე კაცების დატყარს მოქალაქეთაგანი ერთი. წავიდეთ მძინო ჩუტნი ჩუტნი ხასლებში.

მეორები. არა ჩვენ დავჩნებით, გათავებას გუტდით.

სტუდენტები. მამ იდეგორძელს ხიხარუდმა და დიდება ღვინოს.
საღდათები. ვადითოთ მძანო უკვლამ მხედარი (ქალებს უუბნებინ)
თქუწნ ნუ ამაუობთ, ნუ იგრისებთ.

დედაგარები. (ქალებს). ვიციოთ ჩუწნ, მზათა ხართ თქუწნ საქმრო.
ების ჭერასა.

სტუდენტები. რას ამხარტავნობთ, ნუ იგრისებთ.

ერთი საღდათი. წავიდეოთ მძანო, აღებად ცისისა წადით ხაჩქაროთ!

მეორები. ჩუწნ შენთან მზათა ვართ ცისის აღებას.

სტუდენტები. (ქალებს) ტუვილად ამხარტავნობთ! ჩუწნ ვერ შე-
გაშინებთ.

ქალები. აბა მოდით მოახლოვდით, ჩუწნ გიჩუწნებთ სვირს.

საღდათები, მოქალაქები, სტუდენტები. ავამხოთ სტაქანი, ჩქარ,
ჩუწნ შივიოთ, დმერთმა ადეგორძელს, მსიარულათ ადეგორძელს ღვინო

გამოსადება 2. ვაგნერი, ზიბელი, ვალენტინი, სტუდენტები, მერმე
მეჩისტოქელი.

ვალენტინი. (ვალენტინი მოდის შორით ზატარა მედალიონი
უჭირამს სულში.) ოჸ! მედალიონო ზატოვსაცემო და წმიდანო ჩემო,
მოცემულ ჩემის დიხვან! ომის ცეცხლის შუა იქმნები შენ ჩემს
გულსედა. უწმიდების თვალის მანათათა! შენ დამიწვამ მე!

ვაგნერი ახ, ვალენტინ! შენ სად დაგუქმალე ჩვენ?

ვალენტინ. ამხნავნო კიდეუ სტაქანი და მერმე გზათა.

ვალენტინ. გასაღებიოთ თქუწნ მე, და ამ ალაგებსა, მარგარიტას!
მე გიტოვებთ თქუწნს მეოხების ქუჭმა. ანა ჭყავს დედა, ვინ დავი-
ვამს იმას.

ზიბელი. მეგობრები განა ცოტანი არიან. მეწმუნე შენ, უკვლას
იქმნებინ მტველად.

ვალენტ. იმათი იმედა მქუწ მე.

ზიბელი. და ჩემიდა.

ვაგნერი. წავიდეოთ, მარა ვერ დავდიოთ ჩუწნ.

ხორი. და სიმღერა ჩუწნ ვსთქუათ.

ვაგნერი. მსიარულებსა... აბა გაიგონეთ... იყო და არა იყონ, იყო
მაღიან მშიმარი თაგვი. და ხარდაბში სტოვოვრებსა და ხედას ასე:

მეჭიხ * ოძ. (შოდის) სუბას გთხოვთ უიჟადნო ჩემნო.

ვაგნერ. რა? რომ ღაუსდგე თქუნს შორის. გაეიგანო სიმღერა თქუნსი. მერე მეც მამცოთ სუბას, რომ ვთქვა სიმღერა, მხარული გამღევთ სიტუქსა.

ვაგნერი. თუ რომ ვარგია იმღერე.

მეჭიხტ. როგორც ვინც ვიმღერა, გთხოვთ არ გამეცნოსო.

I

ოქროს ღმერთო,

ქვეყნის ბრძანებულო,

შენ ხარ ძლიერი, შენ დიდებით ბრწყინვალე,

უკვლას ღოცუა შენზედ არის.

უგელა შენ გადაიღებს,

უგელა შენ წინაშე მტკრათ ეცემიან.

ერიც ღ მუფუებიცა.

ჭუანტავ შენ ოქროებს .

შენ ხარ ერთი ღმერთი ქუნსენის,

ღ მინისტრი კელუსლებული.

II

ოქროს ღმერთო,

უკვლასე უძლიერესო.

არავის არის მოწინააღმდეგე შენი,

არავისი არ გეშინის .

ხედავ შენ ეგს ქვეშ შენს

თაყვანის მცემელ ჯტოთ გვართა,

შენთვის იბრძვიან ხალხნი,

უგელვან მომდინარეობს სისხლი,

შენ ხარ მეფე ქუნსენის.

ღ მინისტრი კელუსლებული.

ხორი. ხაოცარი სიმღერა სთქვი.

ვადენტ. თუთ მომღერაღიც სიმღერასე გასაოცარია.

ვაგნერ. (აძლეებს სტაქსანს მეჭიხტოქელს) გხურს გვერე მატოვი ჩუნს ღ დალიო ჩუნსთან.

მეჭიხტ. (იღებს კუბას) რატომ არა, (ართმევს ხელს ვაგნერს ღ

უშინჯამს იმას ხელის გულსა. ოჴ! ეგ ნიშანი ძალიან ცუდია.

ვაგნერი. რით!

მეჭისტ. ცუდი მოამბეა! მოკრძალები ომში, ზირკულსავე შეძთხვეყნა.

ზიბელი. (მეჭისტოველს) იცით გამოცანა ჳა?

მეჭისტ. (არბივეს ხელს ზიბელს.) გმარა, რომ გითხრა, ვიქამ
კარგათ, შენ ვერ მოხწვევტ ვვაგილს, რომ მამინვე არ დანტკანდეს,
შენი ბედი ეგ არის.

ზიბელი. ოჴ! ცაო.

მეჭის. თუ გინდ რომ წაუღო ეგრე მარტერიტას.

ვაგნერი. აგრე? მე მის იმის ხასელი.

მეჭისტ. ხაყვარლო! ფრთხილათ, მე ვიცნობ ვაცსა, რომელიც
შენთვს არის ხამიში (მერე მიუბრუნდება ხხუბს).

თქმუნს ხადლეკრძელას ვვამ! მარა რა ცუდი ღვინოა, გნებავსთ
რკეთისი? ნახუთ უფაღნო? (სტუმს ზოჩკაზე რომელიც არის კარების
თავზედ დავიღებული ვივესვაც დუქნიას) შენ ეი! ზაჯარა დმერთო
მასვი მე! (სვამს ღვინოზ ჳ ამსებს მეჭისტ სტაქსანს.) მოდით ჳ
დალიეთ ვველამ ვინაც ვსურსთ, მომადნდით, ჩინებული ღვინოა, ჳ
დალიეთ მარტერიტას ხადლეკრძელო.

ვალენტინი. მე დავანუბებ, შენ გეფიცები, ანუ დავიღუბები თუ
თონ.

ვაგნერ. ოჴ! ცაო!

მეჭისტ. (სიცილით) რაღასა თრთი შენ? ნუ გეშინიან, არაფერი.
(ვალენტ. იღებს ხმალს; ვაგნერი ზიბელი სტუაქსები ჳ მეჭისტ.
მეჭისტ შემოხაზამს გარშემო ხასხას სტუდენტები დაკრევიან იმას,
მარა შედგებიან როგორც წინ დაუდკეს რამე. ვალენტინის ხმალი
უტყდება.)

ვალენტ. ჩემს ხელში ჩემი ხმალი გატყდა.

ვალენტ, ვაგნერი, სტუდენტები ჳ ზიბელი. აა ვნასოთ ეშხავის
თუ არის ძალა. ჩუნს ვურდმუღლის ხულებთანაც ვი. რომოლებთ (მე-
ჭისტოქელს ძალით დაყენიკენ უკან იმით რომ ხმლების ტარს,
რომლებიც არიან ვვარედინათ გავითიუღეი მოატრიალებენ ჳ მას
უჩვენებენ.)

გატყხა რომდისა შენ შეიძელ, ერთისა შენის სიტყვითა, მარა ამ-
ნიშნისა წინა. თრთი ეშხავო შენა შენი, სიძულე ბორცტი, ვერ ტუ

ძლებს ამას წინა! ჯამშვიდდი ჯ დამორჩილდი, ჯო წყეულო ხელო
ჯოჯოხეთისაჯ.

გამოცხადება 3. მეჭისტოჲ. ჯ ჭაუსტი.

მეჭისტ. (დაცინვით თაჲს უერამს) შშვიდობით უფალნო, კნახამთ
ერთმანერთისა ჩუწნ კიდევ.

ჭაუსტი. ეს არის?

მეჭისტ. არა ჟერია... დროს გახატარებულა ჩუწნნი, დოსტურო,
რნ გინდათ თქუწნ. სიიდან უნდა დავიწყეთ ჩუწნ.

ჭაუსტი. მიისხარი სად არის ისა, სად არის მშუწნიერი, მიისხარი
მე. ანუ მხლოდ მოხვეჩება იყო სიზმრის?

მეჭისტ. არა! მხლოდ თავის სიწმინდისგამო შენგან იმალება,
არა ხვობს მოძებნა სხვისა.

ჭაუსტი. სხვისა? არა... წადი ჯ მეც იმასთან წამიუვანე, ანუ მე
შენ დაგმორადები.

მეჭისტ. ეჲ! მამ გარგი... მწათა ვარ! იმას ნახამ შენ. მე დიდად
ვაფასებ, შენ თაჲს საუკარგლო დოსტორო. მარა მოიცა, ჯ გამო-
ცხადება მშუწნიერი მწახნიერის სმასე ჯ კვლარც წაგვიზ ჩუწნა

გამოცხადება 4. ისინიკუ, სტუდენტები, ქალები, მოქალაქები, მერმე
ზიბელი ჯ მარკერიტა.

სორი. როგორც სადამოს ნიაკი. სუშბუქის ქროლეკით, იღებს
მტკერს ბოძივით, ისე მოხვეულ მეზობლის ქალებს კისერი ვალხით
ჩუწნ ვსტროვრებთ, მტკერი აკვაქის ჩუწნ თვთონ.

მეჭისტ. (ჭაუსტს.) სუდავ მშუწნიერთ შენ გუნდათა? იმათგანი თუ
გინდა ამოიჩიე ერთი.

ჭაუს. იკმარე შენ ერთი დაცინვა, დაუტყვე შენ ეს გული, დამა-
ტობოელს სიზმარს.

ზიბელი. მარტარიტამ უნდა გამოიაროს აქეთკენ ძალე.

რამდენიმე ქალები. (მიასლოვდებაან ზიბელთან.) განა ჩუწნ უნდა
მიგვიწვიოთ სატანდათ!

ზიბელი. არა, არ მინდა ტანდაობა.

ქაუსტ. აი ისა! რა მშუტნიერია.

მეფისტ. მამ მიდი მიუხსლოვდი.

ზიბელი. მარგარიტა!

მეფისტ. თქუტნი რა გინდათ?

ზიბელი. ოჰ! წყულო! აქა ხარ კიდე?

ქაუსტ. (მიუხსლოვდება მარგარიტას) ნუ ას მომეცით მე მშუტნიერო ჩრეილეინაჲ, თქუტნი სელი გთხოვოთ, ხა'ხოგადო გასკიონო ბისათჲს?

მარგარიტა. მე ჩრეილინა სულაც არა ვარ. ჯ არუ სრულებით მშუტნიერი ჯ ამისათჲს არც დინებარ მე გძირის სელისა.

ქაუსტ. როგორი უმანგო ხანასხვია!! როგორი ხაუარული ხიმეა. დე აქუხ, ჩემო ანგელოზო, მე ძენ მიუვარხარ?

ზიბელი. ისი განშორდა!

მეფის (ქაუსტის). ახა რა ჭქმენ?

ქაუსტ. უარი მყო მე.

მეფისტ. სიტუვა იმისი უბრალოა, წავიდიოთ, უნ. მე ჩსედავ. მენ ხაქმეში გარეკას, მე ვაღდობულს ვარ დოხუერო ჩემო. (ძაღან ქაუსტი ჯ ისა ერთათ იმ გზით, ხათიაც წავიდა მარგარიტა)

ქაუსტ. დავინახეთ: მარგარიტამ, სელი არ მიიღო დიდის კარისკას!

მეორეა. გიწვევი ჩუტნი ხატანცაოთ... ახა ჩქარა, როგორც გზავსულის ნიავი ჯ ხსუა. დავკრათ მიწასე, სუბუქის აკნით, აქესმიანც ჯ გუღშიანც დაესხენ აგვენოთს ალი, ჯ ვიდრე ცოცხალ ვაროთ, ვისტუნოთ სულა, მხათა ვარ სიგუდილამდე, ვითამამოთ ჩვენა.

მოქმედება მესამე.

ბალი მარგარიტასი.

გამოცხადება 1. ზიბელი მარტოთ შემოდის ბალის კარებში.

ზიბელი. უთხარით სიუვარულსე იმას, თქუტნი ვეკვილნო, უთხარით, რომ ის ჩემიჲს. ხაუნჯეა მარად. უთხარით რომ ხატანჯის სიუვარული ჩემს გულს. მე თქუტნი ვეკვილნო, ჩემისა განდობოთ რა რას, უთხარით, რომ იმას ვატარებ მე გუღში. (სწვეუტს ვეკვილს)

დასტვინდნენ ღმერთო ჩემო, გუდიანმა, წყუღმა, მე ამისხნა, (კიდევ სწევს უვაკილს, რომელიც ფიცილაკი უტყენდება იმას ხელში) ოჲ რა კენა! როგორც რომ მოვწვევი უვაკილს მე, ის ფიცილაკი წინდება. ნაკურთხი წელთ უნდა ხელი გადავიბანო, აჲ მოდის ხოლმე მარტორიკა, ხალოცაკათ მზის ჩახვლის დროს. — ენახოთ.. (წვევს უვაკილს) აბა! დასტვინდნენ თუ არა... ოჲ, ეშმაკო დამარცხდი.

თქვენნი იმედი მაქვს მე თქვენ ჩემ მაგიერ უიხარით, ჯ ბრუნბოთ იმას, როგორის გულით მე ვიტანებო. როგორ მე იმისათვის გსურსკარ ჯ გვედები. უვაკილებს მივანდობ მე, ეტყვიან ჩემს აღხარებას. როდესაც იმას სიუქარუღისა ეშინიან, მამ უვაკილებმა, აუხსნან უოკელი ტრცხლი ჩემის ხელისა.

გამოცხადება 2. მექისტ. ქაუსტ ჯ ზიბელი.

ქაუსტ. (ხუმათ შემოდის ოთახში.) მივედით, ჩვენსა!

მექისტ. მომდიე შენ მე.

ქაუსტ. რას იუურება გარემო?

მექისტ. შენი მოწინააღმდეგე აჲ არის ზიბელი.

ქაუსტ. ზიბელი?

მექისტ. ხუმათ, აი ისა! (იმალეობიან ქაუსტ. ჯ ისა.)

ზიბელი. (შემოდის სტენაზე ბუკიებით ხელში.) ახ, ეს უვაკილები რა მძუნეირებია.

მექისტ. ძალიან საუცხოვოა.

ზიბელ. გამარჯვება? მე სვალ უამობ იმას უკვდა ისტორიასა. (ბუკეტს მიანამს შავილიონის გარებსე) ჯ თუ რომ უნდა ჯაზრი შეიტუოთ ამ ბუკეტისა, მე კოცნით აუხსნია.

მეფისტ (თავის გულში) ახ მაცდურა! (ზიბელი მოდის კალიტკიდგან (გარებიდგან.)

გამოცხადება 3 ქაუსტი ჯ მექისტ.

მექისტ. ესლავ მოკლე მე დობს ურო, ვიპოე ბუკეტს, რომ გასწვრივ ბუკეტისა თქუნი მოწაღისა ჩამოკვიდო — მაგრამ ჩვენს უფრო იმსენსა უკეთესა იმისთანა მართლად რომ ხანძარი არ ენახოს.

ჭაუსტ. წადი... მე აქ მოგიტლი.
მეფ. უგან ესლავე დაგბრუნდები!

გამოცხადება 4. ჭაუსტ. მარტო.

როგორღაც გულში გერძინებ მე რადასაც არეულბას!! . მარგარა.
ტა! შენ თუეს ქვიძ ჩემს სიტყვლეს გავატარებდი, მოგესალმი შენ რა,
ახულა მშვენიერა, უწმიდესა სადგურა გამყოფელა იმისავ. თუ!
ამ ხილარბეში საუნჯე დაფარულ არს, ჭ ბედნიერება ამ სიხუმეში
ცხოვრებს განბრწინვალებული წმიდა ჭ სუბუქი აქ გაინარდა ისა ...
აქ დარბოდა ისა უძარწილი ზილქებაანი... აქ მზე მას ნაწნავეს
ხსივით უელვებოდა. ბრწინავს აქ ისა, ხსივით ხილამაზისა. ის ცის
სული ჩემი ამანთებელი.

გამოცხადება 5. მეფისტ ჭ ფაუსტ.

მეფისტ. უეურეთ... აი მეც აქა ვარ, თუგი რომ ძალა უგავილის
არს უძლიერეს აღმანისა, მეც მზათა ვარ რომ მივეცე ყოველივე ჩემი
ძალა.

ჭაუსტ. წავიდეთ!.. იმას მე ვერ დავინახამ.

მეფისტ. ნუთუ შიშმა აგიტანა? აი ახლა აღმანებია კარბზედ,
უგავილებს ირჩევს, თუ იმასა?

გამოცხადება 6. მარგარეტა მარტო.

როგორ მსურს რომ მე შევიტყუა, ვინ არის, ანუ საიდგან ტომე-
ლიტ, მე შემხვდა ჭ რა ეწოდება იმას სას ლად.

იუა ჭ არა იუარა, იუა ერთი სელმწიფე, თავის სიკუდილამდე.
იმან საუკუნოთ, სახსოვრად თავის საყვარელის გუბოკი (1) რქონი
შეინახა. (გასწუგეტამს სიმღერას).

როგორ იმას, მშვენიერი მოძრაობა აქვს. (გიდეკ დაიწეებს სიმ-
ღერას.

(1) გუბოკი არის ღვინის სასმელი ძალადი ყანწივით სტაქანი.

ისე იმას არვინ უყარდა, ღ უოკელთუხ როდესაც ჰირთან მიიტანდა, კუბას კელმწიფი თავითან, თვალები ემსებოდა ცრემლებით.

როდესაც რომ კვდებოდა, კუბოკი ოქროსას სტანა იმან კელი, სასხოვრათ დალია ღ ერთგული სიკუდილიანდე იყო იქიანი. — (გაწვეტს)

არ ვიცი რა მეთქვა, ღ მსოფლად გაგწითლდი. (კიდევ ღაიწყებს სიმღერას) სასხოვრად ღ შატვის საცემლად თავის საუკარელისა დალია ხელმწიფი უკანასკნელად: კუბოკი ოქროსი გააგლო კელითან. მსოფლად რიცარებს აქწით ამისთანა წამლისადგი შესეფულობა, ღ ზდილული ღაშარავი. ის ხეობს რომ არც იფიქროს კეთილყოლენტი-ნო! ღმერთი მოწყალეა, კიდევ ვნახამთ ერთმანერთს მარა... აქ მარტო მე ვარ. (მადის შავილიონთან ღ ხელმის ბუკეტს კარებზედ ჩამოვიდეფულს) ყვაილები! შიბელიბენ იქნება უუტკლად. რ ოგორი კარგობა! (ხახასი შატრა ყუთსა) რას ვხედავ მე? საიდგან არის ეს მდიდარი ყუთი! ამის მიკარებს მე არ შემოდინან, მარა აქ გასაღებიც არის, აი.. გაგებდო გაღებს? გელი შითრთის, გაგებდაგ!... გაგაღებს... არა! მარა ამასში რა იქმნება რუდი. (აღებს ყუთსა ღ გააღებს ბუკეტს) ოჰ! რაო, თვლები ძვირფასი! როგორ საუცხოა ღ სიმდიდრეა, ტკბილყო სიზმარო განა მართლად ცხადია! სიმდიდრეს ვხედავ მე ამისთანას! ახ! ნეტავი თუ მსოფლად შემქმლას, ყურებში გაურს. აი ამიხი... ამისთანა ბრწყინვალე საუერეები. აი ხარკვია.. თითქოს იმისათვის არის განკუბ, რომ მე იმამი უუერთ... რა სახადილოა, რომ ვხედავ იმამი, მე ჩემს ხახესა. მამ ჩემს თავს მე ველაშარავები. მარტარტა შენა ხარ მითხარ მე? ეგ შენა ხარ? მითხარ რაღა არა შენ მაგისთანა არა ხარ, კელმწიფა ხარ შენ ესლა, მე მუხლს ვიდრეკ შენს წინამე, თავუანსა გრემ შენ! ახ თუ ოდესმე ნახა, შექმლობ ამ გვართ იმას ჩემი, აი ესლაგი შექმლო, იმას ვეწოდე რახაკრელია ჭრელინა. მარა ახ! ის აქ არ არის. ახ! რა მშენნიერი ქვებია, როგორი ბრწყინვალესენ იაგუნდები; როგორ იწვიან გაცხლივით აღმანუბი ღ როგორი წყალი აქწეს.

გამოცხადება 6. მარტორტა ღ მართა.

მართა. რხ ღმერთო ჩემო! რას ვხედავ! როგორი მშენნიერი ხარ რა არის ეგა.

მარგარიტა, რა!

მართა. რა სამკაულია!

მარგარიტა. ესენი შეცდომით არიან აქ მოტანილნი.

მართა. არა! არა! ეგენი შენთვის არიან, ჩემო მშენებელიო სახუჭო.

მართა. ეგა მოაწმიე დიდი კაცისაგან, ჩემს ქმარს არა დროს ამისთან ნივთები არ უყიდნია.

გამოცხადება 7. იგივე. მექისტოფელი & ქაუსტი.

მექისტ. მითხარით მ, აქ ხომ არ არის უფალა შკენიერი.

მართა. ვის უნდევარ მე?

მექისტ. მომიტყევთ. რომ თქვენს უცერემონიოთ წარმოგიდგებით (ქაუსტს) უფურეთ სახუჭებს (მართას) ღაზათი აქვთ თავინი, მშენებლის ბრძანებით მართა შკენინ?

მართა, დიან! უფალა მე გასლავართ.

მექისტ. ამბავი რომელიც მოგიტანეთ მე, არა ვგონებ რომ იყოს თქვენთვის სასიამოვნო.

მარგარიტა. (ქაუსტს რომ დაინახავს.) ოჰ, ცაო! (ცდილობს მოახსნას გულის სამკაული ბრძანებით & საუბრები & ჩააღვოს იმხიში.)

მართა. რა ამბავია?

მექისტ. ისა, რომ თქვენმა მეუღლემ უძვირფასესმა თქვენსა ჭირი წაიღო.

მართა. (მექისტოქელს) ან! დმართო ჩემო, რა უბედურებაა.

მარგარიტა. რა. გული რა ძრეულ მიცემს იმის ასლას.

ქაუსტ. სურვილი ციებისა ჩემთან იმის ასლას.

მართა. (მექისტოქელს) მამ სიკუდილის წინათ, იმან შენ არ განდარა?

მექისტ. (მართას.) არა... ამისათვის ვაღდებული ხართ თქვენ ფიცლავ მოადგილე იმჯონოთ.

ქაუსტ. (მარგარიტას.) რათ მოიხსენით თქვენს ეგ მოართულობა?

მარგარიტა. (ქაუსტ.) ჩემთვის არ არიან ისინი ამისათვის უნდა მოვიხსნა.

მექისტ. (მართას.) აბა ვინ არ იქნება მოხარული, თქვენს ბეჭად?

ქორწინებისა ჩაგატყავთ.

მართა. რას ამბობთ!

მეჩინტ. თქვენსმა ბედმა გარკათ იმუშავა.

ქაუსტ. (მარგარიტას). ოჰ მამეციოთ გული, გვედრებით.

მარგარიტა დამანებეთ თავი თქვენს მე გთხოვთ.

მეჩინტ. ნება მიბოძეთ თქვენსთან სვირნობისა?

მართა. (ძლიან განათლებული ჯგუფი.)

მეჩინტ. დედაკაცი ხანში შესულია.

მართა. განა სულ დახდისართ?

მეჩინტ. რა გაეწეობა საჭიროებს.

მართა სადღაცნდობაში რასაკურეღია, არაიარია: მარა სნიანობისა-
თესი მძიმეა, ამ წუთს სოფელში მარად ყოფნა მარტოობაში.

მეჩინტ. ერთისაგან ვთრთი მე ფიქრისა, მარა რა ვქნა არ ვიცი?

მართა. ნუ დააგდებ საქმეს, უნდა იფიქროთ თქვენს.

ქაუსტ. სულ მარტოთ ხართ თქვენს.

მარგარიტა. ხალდათია მმა ჩემი, დედა მიწაში შევს, მწარე არ
არის ჩემი ბედი? მოკვდა ჩემი ღა... რა ხსნიოთ მე ის მიუვარდა, ის
იყო ანგელოზი ცისა, ისე ყურადღება მქონდა იმაზედ, ჭ უქმე იყო
იმისათვის ისა, სიკვდილმა მომტაცა ღა. — მოხდებოდა, რომ აახელდა
თიოქოს თვალსა, მე იმასთან ვბობდი, რომ ის ცუცხლი მენახა, უკ-
დას დაესოთ სობდი იმისათვის.

ქაუსტ. თუ რომ ცას დაუბადამს, იხიცა შენს მხგავსად, მრწამს.
რომ არ არის ცაზედ. სული ბრწინვალე იმაზედ.

მარგარიტა. არა მრწამს... მძლავრო, თქვენს სუბრობოთ მსოფლოდ,
უჰ, ხსანცილოდ მიგდებოთ მე, არ შეიძლება დადგომა, მე უნდა ვავიდე.

ქაუსტ. შენ მაკვირვებ. დარჩი ჩემთან! მე ანგელოზათ ქვენისა
შენში ვბოვებ, რათ იტყენულებოთ, რათ სთრთით აგრო?

მართა. რათ დახუტებულ ხართ? დაფიქრებულხართ როგორღა, ეჰ.
ხსანცილოთ მიგდებოთ მე, მარა უნდა გამოგონოთ გი მე. ვალდებულ-
ხართ

მეჩინტ. შესაძლებელია იყო ჩემს სიუკარულზე ეჭვიანათა ჭ ჭემ-
მარიტების შეიძლება არ ერქმუნოთ ხიტევას, მინდოდა დარჩენა, მე
თქვენს გეუბნებით.

მარგარიტა. დროა განმორებისა.

ჩაუსტ. საყვარელო ჩემო.

მარგარიტა. დამანებეთ.

ჩაუსტ. რა, სასტიკო მიზნისად შენ?

მეჩისტ. მივარდა საქმე საქმეთა. ჯ სვალს გაცდა.

მართა. (იმადლება) რა არის ესა? ის დამადა.

მეჩისტ. მამ ჭო!.. ეძიე! უჭ. ეს ბებეკი.

სორი. თუგინდ ქმრათ მხათ არის აყვანისა

ჩაუსტ. მარგარიტა!

მართა. რა არის უფალო?

მეჩისტ. მე მოწილი მონა.

გამოცხადება. 8. მეჩისტ. დამამული, მართა. მერმე ზიბელი.

ზიბელი. მამეც ცაო სიმხნევე!.. ეუღლს ფერში იმას გაუტეუდა.

მართა. ეს ის არის, მე ვგონებ.

მეჩისტ. არა, არა.

მართა, თქვენს უფალო?

ზიბელი. ვინ ხართ თქვენს?

მართა. ზიბელ?

ზიბელ. მე ვარ.

მართა. რისათვის ბაღში მარგარიტასი მო'უფასართო საქმენდათ თქვენს ბნელა დამეში? მამისმინეთ საყვარელო ჩემო! არ იქმნება ურიტო შინვე დაბრუნდე, ჯ დასწვეთ დასამინებლათ მერწმუნეთ.

ზიბელ. ვარგია მარა, მე დახმარავი მინდა.

მართა. წავიდეო, მიხუტუნ მე გზა, გათხოვო მე თქვენსა.

მეჩისტ. არა.

ზიბელ. მე სვალ დაგბრუნდები. (დამე მშვიდობისა) დაქსენ დამის სიწუგდიადის ქვეშ, იხინი სიყვარულს თავისს თავისუფლად ეძლევიან, არ დაუმდი მე იმათ სიყვარულზე დახმარავსა. ხანცვი შენის საყვარელით დამეკ, ჯ დაქსენ სიყვარული იმათ სულისაგან განაქრვების ეოველს ხულის ტანჯუებს სულელაურს. ყვავილებო, კადაოთ თქვენსა გუტები, ჯ ჭკარით მქამეთ, თქვენს გეოილ სულსელოთით თქვენსა ჯ თქვენის წმადის საწამლავით, გაყვარეთ სასქაროთ, თქვენს გულში მარგარიტასა.

გამოცხადება მ. ჭაუხტი & მარგარიტა.

მარგარიტა. დროა! დროა! მშვიდობით!

ჭაუხტი. ეჰ! ვივედრები. ტყვიღათ. მამეცი მე ხელი შენი, მივიყრბ ჩემს ხელზე. მსურს მე, შენს სიყვარულს ხსიეს. უყურო ხელს, მარად ამ ღამის ბინდს ნათელში. ვარსკვლავებისგან წინა, საქრახ ფრათ, რომელიც ჭიმიკენ, ბურუსივით ნახს ხსიეს.

მარგარიტა. ხიწმუნა & დაფარულობაჲ. ოჰ რამდენი სიკვებობაა! მე ხელს, მე ხელს აღეკლებულვარ. & მესმის ხმა უცნაური, მე თვით ჩემს გულში, დამანებეთ მე თავი.

ჭაუხტი. იგ რას ნიშნავს?

მარგარიტა. ყვავილს პეითხამ.

ჭაუხტი. რას ხურობულაბ შენ?

მარგარიტა. იმას უყვარვარ.... არა, არ უყვარვარ? უყვარვარ... არა. — ახ! უყვარვარ. უყვარვარ.

ჭაუხტი. ჰო! ერწმუნე, ოჰ ერწმუნე ყვალს! ყვავილი სიყვარულისა იცია. & გულსა შენსა, ის ეუბსება, რომ გულს უნდა... ჰო ერწმუნე ყვავილს! ჰო უყვარსარ! როცა უყვარს რა სიკვებობაა, ატარებდეს ხელში უცნობს აღსა & სიყვარულით მარად ითხოვდეს.

ჭაუხტი & მარგარიტა. ოჰ ღამეკ სიყვარულისაჲ. ბრწყინაჲ შენ ვარსკვლავებით საქრახ ფრათა. ოჰ! სიკვებობაჲ უჩოდით. მიყვარსარ, მიყვარსარ, მარა ისე, რომ შენთან ერთათ ვიცოცხლელა & შენთან ერთათ ვგვადებოდე.

ჭაუხტი. ოჰ! მარგარიტაჲ, ანგელახო!...

მარგარიტა. გამეცალე!

ჭაუხტი. შეუბრალებელა!...

მარგარიტა. ვბარბადებ მე.. უჰ!

ჭაუხტი. შენ ვერ დაგმორდეები.

მარგარიტა. ოჰ გაბრალებელაჲ მარგარიტა. & ჩემს გულს ნუ სტანჯავ!

ჭაუხტი. შენ უნდა მე დაგმორდე, ოჰ! შემიბრალებ მე.

მარგარიტა. თუ რომ მართლას, თქვენს გაყვასით. გაიფრებ სიყვარულსა. მე დამიკოკეო! & შემიბრალებთ, გასკეწებით მე!

ჭაუხტი. უჰ! გავიძვით, შენა—შენა მთხვარე! თუ რომ შენ იცოდე.

როგორ მიიმკა ჩემთვის! ოჰ, მშუწნიერებაჲ ცინა, ოჰ უწმინდესობაჲ,
რომლისაჲ ძალად, შეიბორკილა ნება, ჩემი სრულიად. მე მივდივარ
ძარა სვალ ვნასამთ კიდეჲ ერთმანერთს.

მარგარიტა. ჰო! სვალა, ცინკრის დროს.

ქაუსტ. მოვალ!

მარგარიტა. სკალამდინ.

ქაუსტ. მშუდობით!

გამოცხადება 10. მეჭისტ ჯ ქაუსტი.

მეჭისტ. ოჰ რა მასხარაა!

ქაუსტ. უურს გვიგაუბდი...

მეჭისტ. ჰო დია... ჯ ვსედაჲ მე რომ უნდა თქუწნ დოსტურთ
შეკლამი ასლად შეგზანთ.

ქაუსტ. გაიარე...

მეჭისტ. დოსტურთ. თქუწნ დახუდით... ის ქალი ვარსკვლავებს
დაუწეება ლაზარაჲს, აი ფანჯარაჲც კი გაიღო ბედსეჲ!

მარგარიტა. მე იმას უყვარვარ!... გული მიშფოთამს, უღივილი
დაიწეეს ფრინველებმა, ქრიალებს ნიაჲვი! ფეველს ალაგს. რაღაც ხმა-
ურობაა, სულ გულს ეჩურჩულებს. იმას უყვარსარ — უყვარსარ! ოჰ
როგორ ფეველი სიტოცნლე, მშუწნიერი შეიქმნა, როგორის ციც-
ლით, ალვებულ ვარ მე! გაისნა ცა, წინამე ჩემსა... დროზედ, აღ-
სდელი შენ, მშუწნიერი დღეა! ოჰ! დაბრუნდი ჩემო სეუვარელე!

ქაუსტ. მარგარიტა!

მარგარიტა. ახ! (ერთს მინუჯს დარჩება გაოცებული. მერმე გა-
დუდგებს თავს მსრებსე ქაუსტს მეჭისტოჲქელი. სიტლით გამოვაჲ
ჭალიტკით, კარებიღვან.)

მეოთხე მოქმედება.

ოთახი მარგარიტასი.

გამოცხადება 1. მარგარიტა მარტოთ.

მარგარიტა. ისინი აღარ არიან ესლას; ვინცინოდი იმათთან მე... ესლასი აღარ არიან.

სმა ქალღუბისა. (ქუჩაში) ის უმაწვილი გაიქცა, ზ აღარ დაბრუნდება... უი! ისმის სმა იმათ სიცილით წასვლისა.

მადგარიტა. ისინი იქ დამალულან.. რა ღმერთო! როდესაც მე ვერ ვპოუბდი საკმაო სახვკელს, ცოდვებისათვ სსკისა უკედურთაგანისა.. ასლას, მეც მოტეკვებს ჩემთვის ვერ ვპოუბ, სინცხკილი მსწვი ჩემს თავსედ. მარა უწუის ღმერთმა რომ არა ვარ ცარეკნილი მე ზ შევიქმენ წუქედული. მსოლლოდ საუკარლისგამო ზ სინზისა უღრმედის. (ვადებს ვარსკედ,) ახ! არ მოდის, წოდებსაც ჩემს უმსურვალესისა, არ მიწასუსებს, მე ის უბედური, უნდა დავივარო მე, ტანჭკა ჩემი, უნდა მე გუედი, რხერა დავაკერო. რუთუ ვერ ვნასვ იმას კვლად? ვუწოდებ მარა კუვილად, გაჭქრ ჩემთვის მარად. (ჩამოჭვიდამს თავს ზ სტორის: ვარას ტარი ხელიდგან უვარდებს).

გამოცხადება 2. მარგარიტა ზ ზიბელი.

ზიბელი. მარგარიტა.

მარგარიტა. (თავს იღებს.) ზიბელ!

ზიბელი. ხელახლად კიდევ ცრუქლები?

მარგარიტა. ახ! მსოლლოდ თქუწნ არა სართ ჩემსედ შეუბრალე ბელი.

ზიბელ. დავსხენ მე ვიუო უმაწვილი, მარა გუელი კაცისა მქქი მე ზ გაღახუდი შენს მავიერ, შენ მცდდუნებელს მე .. მოკვლამ!

მარგარიტა. ვისა?

ზიბელი. უხვინიდისო ზ ბოროტის მომქმედის, რომელმანცა თქვენ დაგანებათ თავი.

მარგარიტა. რა, არა მე გვედრები.

ზიბულ. მაინც კიდევ თქვენს გიყვარსთ.

მარგარიტა. ჭო, დიას მიუვარ მე. მარა დავანუბოთ თავი ჩვენ იმას! თქვენს მიგობრიხათვს, — თქვენ მე მადლობს მოგახსენებთ, მიერ ღმერთთ მატორი! იურს ცაჲ თქვენნი მერსე! დავსხენ მძლეობასმ ჩემსკად. გაინანონ... ვერ დამიგორენ ისინი მე სახლს ღვთის სასა.. მშვიდობით ზიბულთ, მე უმარწვილისათვს ჩემისა. მივალ სადღესვად! (გუნს მარცხნივ, სახლი მარგარიტასი, მარჯვნივ ეკვლისა.)

გამოცხადება 3. მარგარიტა, მერმე მეჭისტ.

მარგარიტა. (მიხლოვდება კარებს, მოაჯირსა ღ დაინოქებს ხვერთხს) ოჲ! ღმერთთ მიეცეს, მონასა შესსა ნება, ტმრანუების წინაშე დაგვიძის.

სმა. ოჲ! არა!... მენ უნდა ილოცო? მიხლოვდით იმასთან თქვენს, სულთ ბორბოტნო ხანქართთ!

ემპანი. მარგარიტა!

მარგარიტა. ვინ მიწოდებს მე? მე ვთრთი... ოჲ ოჲ! ღმერთთ შემებრალე. ნუ თუ საათი ჩიკუდილისა სდგება ჩემი? (ხვეტი ირღვევა ღ სხნდება მეჭისტ.)

მეჭისტ. მოიგონე დღეები შენ, როდესაც ანგელონი ფრობოთ გულსა მენსა ჭიკარავდნენ, მამინ წმიდის გულით საყდაჩსა უფლისასა შესულა შენ მეგ ძლო. ახლს შენა ხარ წაწყმედილი ღ ჯოჯოკითა, გუიით შენ გიწოდებს. საუკუნოდ შენ დაიღუბე, წაწყმედილებასა დაგი დღეის იქით შენი.

მარგარიტა. ვისი სმა ბნელაში მე მესძის. ოჲ ღმერთო!

სორი. მართლსულებისა. როდესაც უფლისა დახდება დღე, ღ მობრწინდება ცაში ჯიკარი. მამინ ქქტყანსა ესე მიიქრეკვს მტურათ.

მარგარიტა. ოჲ! ეს სიმღერა საშიძარია, საშიძარია!

მეჭისტ. შენ ღმუთისაგან მიტყუებას ნუ ელი! ღ ცა სათლისა მენტვს საუკუნოდ, საუკუნოდ დახმულ არს!

სორი. რას ვიტყუვი მამინ მე უფალთ, სადღა ვიპოვი დაშველებს მე? როდესაც მართალიცკი თრთის.

მარგარიტა. ას! ვიწნობი. მე გული შემივიწროვდა, სუნთქვს მე არ შემიძლიან.

მეტისტ. მშვიდობით, ღამეკ სიუჟარულისაკ მშვიდობით, დღესო
სიტკბობისაკ! არ არის შენთვის, არ არის ცხონება, დაღუპული ხარ
შენ!

მარგერიტა & ხორი უიჯალო! მიიღე შენი გული, ღოცვა წუხი-
ლისა, სსივი ჩემსედა, წარმოგ სახე შენ ცის კიდიითან. & ნაკველი
ჩემი დაამშვიდე.

მეტისტ. მარგერიტა! წაწყვიდილ ხარ შენ!

მარგერიტა. ახ! (მირბის).

გამოცხადება 4. ზიბელი & მართა.

ზიბელი. მართა!

მართა. ახ! ვადლობ ღმერთსა, თქუენს აქ ხართ?... მარგარიტა?
უბედური!... ხომ მოკვდა მამა მისი.

ზიბელი. ოჰ. ცაო! ვალენტინ!

მართა. თქუენს გესმისთ... ის არის ისა. ის მოარჩინეთ ღუთის
გულისათვის, ზიბელო.

გამოცხადება 5. ვალენტინი, საღდათები, მურმე ზიბელი.

ხორი. იარაღი ჩუენს დავაღკეთ. ჩუენის მამულის საკვილითან
დაპბრუნდით ჩუენს შინა, ნათესავებო! ცრემლები თქუენნი, მოიწმინ-
დეთ; მულები თქუენნი თქუენს შუა ხდგანან კიდეკა.

ვალენტინ. შენა ხარ ოჰ. ჩემო ზიბელო?

ზიბელი. (შეკრთომით.) ჰო.

ვალენტინ. მოდი ერთი მოგუხვიო... ჩქარა მოდი ჩემს გულზედ.
მარგარიტა სადღაა?

ზიბელი. საუდარში წავიდა.

ვალენტ. საწყალი ჩემთვის წახულა საღოცვათა, ახა ეურს ჯამიგდებს
ისა შე, დიდის შიშითა. როდესაც დავიწყე ომიანობის ამბაკა-

ხორი. ახა შე კმსება სინარული სახლობისა ცოლეისა & კალები.
ნათეს, ბიჭ აისათეს მამის ღამარავი, როგორ ხსნიამოცნოა ეურის
გაკება იმართეს, მამის შირისაკან ომიანობასე, მხედრის მოგოსება!
სასკატო უგუდაო, წინაშართა უდიდესათა, იყავ შენ წინამძღოლათ

ერთგულათ ჩუქნის, გამარჯვებულებზე. ფთები გადმოშაღე, სახლი მამაცობა, გულში გააღვიძე! ჩუქნ შენთვის, მამულა ძვირფასო, მზათ ვართ სიკვდილი შეუძრწუნებელი ვივისროლო, ომში გმადით ჩუქნით, შენა გამტებლო. სასელა უგუდაო, წინაპართა უდიდესთა, სახლი მამაცობა, გული გააღვიძე, ჩუქნ ჩუქნ სასლებში წავიდეთ ჩქარა, იქ ჩუქნ, ჩუქნნი მეგობრები, იქ ჩუქნ პატრივისტებით დაგვხვდებიან, მოხალმებით, იქ ჩუქნ სიუვარულით, მოხვევინა გველის, რამდენს, მრავალს ბედნიერებას ჩუქნ მიუძღვნით, რამდენი გული ათროთლდება სისარულით!

გამოცხადება 6. ვალენტინ და ზიბელი.

ვალენტ. წავიდეთ რაღა ზიბელა, ჩუქნ ჩუქნ სასლებში? ჩუქნ სუფრასე შენთან მოვილანაჩაკებთ.

ზიბელი. არა, ნუ შეკვალ!

ვალენტინ. რას ნიშნავს? არ შემომიკრიალე, თვალებსა შენ. ან მიწასე დაიფურები. ოჰ ზიბელა, რა მოხდა სოქვი?

ზიბელი. ოჰ... არა! მე არ შემიძლიან.

ვალენტინ. რას ამბობ?

ზიბელი. მოიცა..., ვალენტინო! ოჰ, შემობრალე,

ვალენტინ გამ ცალე! დამანებე თავი!

ზიბელი. დაიხსენ ისი შენ ცალ!

გამოცხადება 7. ჭაუხტ და მეფისტო.

მეფისტო. რაღას კიდეე აქ ყოეობ? წამოდით ოქჩუქნ ჩემთან.

ჭაუხტ. დაჩუმიდი!... ვიტანჯები მე, რომ შეწუხება და შეტყუება შემოვიტანე მე აქა.

მეფისტო. მამ რილასათვს დაჯინებუბა თავი და კიდეე გინდა ნასო? საითმე ხსნა ალაგსა სჯობს, ვაღბულის ღამის უმეა დღეს!.. იქ არ წავიდეთ?

ჭაუხტ. მარგერიტა!

მეფისტო. მარა თუ ჩემი რჩევა არაფერს არ შეცვლის ოქჩუქნს ნე-

შას მას რომ ვარებთან არ ვიდგეთ, ჩემმა ხმამ უნდა გააკვიროს. ამ უმად შენს მაგიერ, თავს იმძინარებ, ხაუვარულა ჩემი გუძირი; (1) ანუ არ გეხმას, კატარინე, ხომღერა ჩემი, მარა მიღება ხაშიმია მე-გობრისა, აი ჩემი რხევა. უნდა მიიღო მამის, როდესაც შეიგვა ბე-ჭედი, იყო ხოლმე შეუბრალებელი არაუშავსრა, კატინკა, ხანდისხან; მარა უნდა იყო ცოტა ძუნწი აღეხისა, ხაუვარულა ჩემი ღმერთავ.

გამოცხადება 8. ისინივე ჯ ვალენტინი.

ვალენტინ. რა გინდათ უფაღსო თქვენსა.

მეფისც. ამხანაგო მოკვიტევე... მარა ჩუქს სრულებით შენ არ გამდეგდით სერენადს. (2)

ვალენტინ. მე ვიცი რომ იმას, ჩემის ღისათვს აძლეგდით თქვენსა ჭაუხტ. ოჟ ცაო!.

მეფისცოფ. (ვალენტინს.) უუკველად თქვენს, გაღობა არ გიუვა-რსთ.

ვალენტ. სირცხვილი ჩემსედა წევს, რომელ თქვენს მე უნდა გადაგისაღო სირცხვილისა ჯ ბიანრუთობისათვს. დამამძიმებელისა ჩემი-სა, რომელი თქვენსგანი უნდა მოგველს?

მეფისც. თქვენს აგრე გსურსთ... აბა... აბა დობტურა დაიწუეთ! სამთავე.

ვალენტ. (ოჟ ცაო, მამე შენ მე, მამაცობაც ჯ ძალაც! სისხლში იმისში გაგებანო უშატოხნობა, ვალდებულ ვარ მე.

ჭაუხტ. მე ვგრძნობ ჩემში, არც მამაცობაა არც ღიხე, რისთვის მოგველს ისა, რომელიც გავაუშა იურე?

მეფისც. (სამინლათ მაცინებს. იმის ახსნლობა; უცუემო იხეი არ-იცის, რომ ახლო არს აღსახრული.

ვალენტ. (იღებს მედალიონს, რომელიც ჭკადია ვისერზე) ოჟ შენ, მე მოგირჩენივარ, ომიანობას გეცხლისგან. ოჟ მარტარიტას ჩაუჭარო, გამეცხადე ჩემგან, შენ ტაცდებ! ო მოძულეებულა მედალიონო!

(1) გუძირი. ეს სიტყვა ნიშნავს როგორც ხაცანი რამდე სავსეური.

(2) სერენადს ან თქმას რომ იფანკრისა ანუ ვარების წინ მოვლენ ხაუვარულისა, დავეგრეს ჯ იმღერან იმისთვის.

მეჭისტ. ინანებ შენ მაგისგანა.

ვალენტ. (ჭაუსტ.) სძალი ამოიღე და დაიფარე შენი თავი

მეჭისტ. (ჭაუსტ.) მოასლოდელით თქვენს ჩემთან თქვენს სხლოდ დაეცით და დაფარვისათვის მე ვიზრუნებ.

ვალენტ. ახ!

მეჭისტ. აი ჩვენნი გმირი, წევს ხისხლში მოხვრილი, და მოკვრში ახლა გავიქცეთ. (მივაკს თავისთან ჭაუსტი. შემობრბიან მართა და მცხოვრებლები-)

გამოცხადება 9, ვალენტინი, მართა. მცხოვრებლები, მეჩმე-ზი-ბელი და მარგარიტა,

მართა და სორი. აჰ იხინი მოვიდნენ, და სხსიგუდილოთ გაემსა-დნენ, ერთი იმათგანი დაეცა. აი ბეჭ იხ წევს, ვიდევან არ არის კედარი, იძვრის და ხუნთკავს, მალე გავიქცეთ. მალე უნდა უშველოთ ჩვენ?

ვალენტ. არ უნდა... დახნებოთ ოსვრას თავი, და ვსვედრილვან მე სიკუდილს, ერთსელ არა, იმისი არ მეძინიან. რაღესაც იხ მოვიდა, (მარგარიტა გამოდის ზიბელის უჭირამს.)

მარგარიტა. ოჰ! ვალენტინო, ოჰ მამა ხემო!

ვალენტ. მარგარიტა. რასა უფირი შენ! გასწი აქედგანა!

მარგარიტა. ღმერთო!

ვალენტ. იმის გულისათვის მე, სულელი ვარ. ესლა ვვედები, მი-დოდა გამაუშავტიურებლისათვის, მე მიძეგო მაგირი.

სორი. იხ შენის გული ათავს კვდება.

მარგარიტა. ახალი ნაღველი! და ვსვედრილვარ მე!

ზიბელი. გებრალეობდესთ ესა.

სორი. მაგის გულისათვის კვდება, იხ არის მაცდურის მიერ გუფ დაკოდილი.

ვალენტ. გამიგონე ერთი შენ მარგარიტა! ვისიც ბედიან რომ და-ეცხ—დაეცემა, სიკუდილს ვერ გაექცევი, იხ თავის დროზედ მოკ- და უმაღლესის ნებას უნდა დაემორჩილოს უველა. შენვი წასვედ- ტუდ გზასე, მუშაობას გადაეჩვივნენ შენი სულები, რომ კმაყოფილ- ბაში შენ იცხოვრო, და გავიწყდება შენ სირცხვილიც. პატრონსებას

ღმერთიდან. კიდევ ტახედუ დაფერილი ბორბტებითა ტარება თქრის
ვინჯილისა. რაო! გეტუობა შერცხვა, სვინდისმა გაიღვიძა... მო-
გოტიკებს შენ მსოფლად ცა, აქ შენ დაწვევდილი ხარ!

სორი. ოჰ საშიშია! ღმერთს წინააღმდეგია, განა უკანახკენდს საათში,
განა საათში შესის სიკუდილისა, შენ წვევლას ჰბედავ!

მარგერიტა. ოჰ ძმაო! იფიქრო უნდა, სულისა შენისათვის.
ვალენტი. იყავ შენ უწყალა გარეკნილო! დაიღუპები შენ ტალანში,
მეტი თუძცა ვიღუპები შენის სულიდგან, მარა მაინც მოკვდელები რო-
გორც მსედარი. (გგდება).

სორი. ოჰ! უბედური! მოკვდა ისი. (ვალენტინი მიაქმსთ მესობ-
ლის სასლში, ზიბელს მიჭყავს გულ შემოყრილი მარგარიტა!)

მოქმედება მეხუთე.

ვალკურლის ღამე. ღარსკის მთები.

გამოცხადება 1. სორი დაეორევიან ცეცხლებით.

უდაბურს ალაგებში, ბნელა ტყეებში, ღ ველეში, ღ წვალ წვალ
უფრესკულის სხვიით. ღამის აზრდილო, დაფარუტებული მარად, ვა-
ნათებთ ცერსლებს, აქედან იქა. დაფურინათ ჩუწნ. ღ ჩუწნ ფრინვა-
ში, თვალს ვერ გვისწრობ. ჩუწნკასანი ვართ ღამის, ცხოვრებნი
კუბობი, სულები ვართ მძინარნი, მიწაში მჭედრების. (გამოცხადე-
ბიან მექისტ. ღ ქაუსტი.)

ქაუსტი გამარა!

მექისტ. აღმითქვამ შენა წამოხვლას ჩემთან ღ ჩუძით ყოფნას.

ქაუსტი. მარა ხადა ვართ ჩუწნ?

მექისტ. მოწმილ არიან უოგედნი. ჩემს ბრძანებას აქა, ვალბურ-
ღის ღამეა დღეს.

სორის ხმით. უ! — უ! — უ! — უ! — უ! — უ! — უ! ვალბურღის ღამეა დღესა.

ქაუსტი. როგორღაც წმემინიან მე..

მექისტი. (დააუწყებს იმას). რისთვის შენ გამინიან, როდესაც რომ
ერთი ჩემი ფიქრი, არ შეიძლება ყოვლის ქმნულება.

გამოცხადება 2. მთა სკდება, ხსანს განათლებული & მდიდრული და-
მმართველი ზალა სხსსლას, სუფრასე სხედან დედოფალი & სხსს
ღის უწინდელ დროს სალხნი.—

მეჭისტ. მხარულს სუფრასე შენ, განთიადმდე, შენ გიწოდებ მე.
სხსსლის კატორც & დედოფლებსაც. ჩუქნებისას, დაუტყვებ მე.

სორი. ჩუქნ წარსულის დროს უწოდებთ მხარულებსაც დმერთე-
ბისს. & ვიღხინებთ ჩუქნ. დიღის ციკრამდე.

მეჭისტ. დედოფალხო, მშენიერებისანო. დროს დიდისინს წარ-
სულისას. დედოფალა გლეზატრას, & უოველხო სხესანო! თქუქნთან
ჩუქნ გამოცხადებით, გუჭურს. ამ სუფრასის მოწილადეობას. მარა
სწრაფად ცუცსელი ვნებისა, უნდა გუღში დავიცისათ. (ამდეკს სტაქსს
ჭაუსტს.) დალიე & განაგდე წარსული, შენ ჩქარა სუელიდგან.

ჭაუსტ. სულელური მიში ჩემგან განქარდა, გუღს სუეველს ავიწყ-
დება, მამე ღვინო ჩქარა მე. (უჭირამს სტაქსია & სვამს.) ტუბილო
ნეკტარო!... სსსმელით, გული აძიხო ჩემი, & მიხურობს მე, გრძნო-
ბის ძალა სოჭბუეისა, სურვილი, იღვიბისან ჩემში, განველით ნაღ-
ველხო & დარდებო. ცოკურება კიდეკ მსურს სრულიად (მას წინათ
როდესაც უნდა დალიობს სდგება & ყურს უკდება, მერე წამობთქვამს
სსსელს მარგარიტასს: მოუბრუნდება უსილავს სულთან, რომელიც
ეძსისს, მერე ცოტ ცოტად იმალება & კიდეკ ბნელდება, დედოფალხო
& სხსლის კაცნი გაქრებთან.)

მეჭისტ. დაქსენ სსსმელით სიტუბოებსაც, იმას სინანული დაუყრუ-
ვდება, (ჭაუსტი აკდება ვუბოკს, სსსსლე ინგრეკვს.)

ბროკენის ველი.

გამოცხადება. 3 მთასე ხნდება მარგერიტა.

მეჭისტ. რა მოგივიდა?

ჭაუსტ. განა ვერ ხედამ შენ? ისი ჩუქნ წინა სდგას იყურ მერთა-
ლი, კინერზედ აქქს სსსი, წითელი ცულის ნიშანი ხაშიმარო, უმსოი-
ობსობის ნიშანი დასვისა. (მარგერიტა განქრ ბა.) რა მარგერიტა,
ტვინი ჩემი სმება, წავიდეო ჩქარა! მე მსურს იმის სსსკა, (მიჭუჭუნ
თან მეჭისტ. სწლით იზობს გზასა, რომელი უჭირამთ ემძაკებს &
უნდათ რომ დაიჭირონ.)

მოქმედება შეეჭვსე.

ხანურობილე.

გამოცხადება 1. მარგარიტა მძინარე, ჭაუსტ & მეჭისტ.

მეჭისტ. დღე ძაღვ გათენდება... დამსადგებელია ეშაქოტი. დახ-
ჯისათვის. შეაგონე როგორმე, გაქცევა შენ მარგარიტას. აი გახალბეა,
გარის ყარაულებსაც ხმინამხ.

ჭაუსტ. დამესხენ მე!

მეჭისტ. დაეშურე... მორხი დროხედ, მე დაგხდები ვარაუდით.

გამოცხადება 2. ჭაუსტი & მარგარიტა.

ჭაუსტ. შევიდა საშინელება ჩემს გულში, ოჰ! რა სატანჯველია...
ხვინიდი ის ტანჯვა, საშინელება!... ის არის, ის, უბედური ქმნილე-
ბა, ხანურობილეში დაუგდათ როგორც რომ დამსამხვე იქმნება, მწუ-
ხარების გამო ჭკუასკედაც შეიძლება, უმწკვილი თვისია, უფ! თაყის ხე-
ლით მოკლას. მარგარიტა!

მარგარიტა. (იღვიძებს). ვისი მესმის გულში ხმა? ამ ხმასე გული
გამიეროცხლდა, მე თითქმის, შეა ხივილისა ბოროტ ბოროტ სულებ-
სა. რომელნიც გარემორტყემულ არიან, შეცნობა ეს ხმა... მე სვე-
ნად ის მიზიდაძს, მე დაგხსნილვარ... ის აქ არის... კიდევ ჩემ ფეხ
ქვეშ...

ჭაუსტ. ჰო! დიას მე ვარ შენთან, ხიუწარულით & ხინაზით, შე-
ნთან, ახგელაზო ჩემო. შენ კიდევ გაზოგნე მე, & იქმნები დახსნილ
შენ. სატანჯველიც გათავდება.

მარგარიტა. ჰო, დიას! ის არის ჩემთან, ხიუწარულით & ხანო-
ბით, ის არის კიდევ აქ ჩემთან. მე მიზოვნა იმან კიდევ, & გიქნები
დახსნილი მე... სატანჯველები თავდება, დამავიწვდა მე ტანჯვა, &
სირცხვილიც & უმარობაც უკლავ ქმნუნასზე განქრა, & სელასდა
შენთანა ვარ! (ჭაუსტს სურს წაუყვანა იმიანი)

მარგარიტა. (წყინარა გადაავადებს იმან კულში შენოთმილებაში.)
მოინვა... აი აღაჯი, ხადაც მე შენ ზირველად შექმვდი, ხადაც შენი

სული ჩემს ხელს მოხვდა, «ნებას მომცემთ მე. უშუქსნიერესი ჭრე-
ილეინავ. თქვენს ხელი მოგცემთ, საზოგადო სასიარულოთა? არა ვარ
ჭირილეინი მე, & არცა ვარ შუქსნიერი, & ამისათვის არა ვლინ-
ვარ. მე რიცხარის ხელისა.

ქაუსტ. რას ამბობს ისა.

მარგარიტა. აი ისა & ბაღი, აი ყვავილებიცა, სურნელებით იმის-
გან არის ამხებული, ღამემ ცა მოჭოფინა ბნელით, სურვილმა ჩვენს
მამის შეგვერთა, უღვიველი ფრინველთ იყო საუცხოვო, გულში ისა
რავნავეს აღვიძებდა, გალობას სიუკარულისას ჰტავდა ისა... ორივეს
გული გვიტყდა ისე როგორც ერთისა.

ქაუსტ. ჰო, დიან, მარა წავიდეთ მიდის საათი. წავიდეთ წავიდეთ
გაკეცეთ აქედან! ოჲ, ნულარ ვიგვიანებთ! ჩქარა! ამოვიდა ცისვარი
ცაში. აგერ დღე სდება & ეშაქოტი მწათ არის... გაკეცეთ ჩქარა.

მარგარიტა. საათმა აღსასრულისამ დაჭკრა, არ იქნება ჩემი მუნთან
წამოხვდა, ჩემი აღსასრული მოწერილია. & მე მოკვდები მარტო.

ქაუსტ. ოჲ, არა, არ აღსრულდება, საძინელი ბედი, დაგისხნი
შენ სასჯელისაგან. ჩქარა გაკეცეთ ჩემთან ჩქარა... მიდის ღრო!

მარგარიტა. მარტო, მარტო, მოკვდები მე.

ქაუსტ. კიდე დასხნა შეკიდლიან შენ წავიდეთ, წავიდეთ რაღა.
მარგარიტა. არა!

გამოცხადება 3. ისინივე & შეჭინტ.

შეჭინტ. ჩქარა. ჩქარა... ასე ასლან არს საათი, ნუ აგვიანებთ თუ
არა ვერ შევიძლება, დასხნას მე თქვენსას.

მარგარიტა. სედავ მანდურსა შენ ბნელაში? როგორი გაბღარილი
იუურება ვოჯოკითის თვლით ოჲ. გააჯდე შენ წმიდა ალაგისგან ისა.

შეჭინტ. ჩქარა ეს კედლები, დაუტოოთ... განთიადის! აგერ წა-
რის ხმით ცხენების ფერხის ხმა, უკმას თუ არა, ცხენები მიწისა
მცემენ ფერხებს. (უნდა წაიყვანოს ქაუსტი.) ნულარ გვიანობთ, იქნე-
ბა რომ შევიძლოთ იმიხი დასხნა.

მარგარიტა. უფალა! შენ შემოგწირავ თავსა ჩემსა. მოტყუებს
ვითოჯ, რომ მიიღონ ხული ცოდვილისა ზეცას ანგლოზთა მუნთა
(ქაუსტ) რასთვის იუურები აგრე სასტიკად: შენ ხულ მოხვრიდ ხარ

ხისხლში. ოჲ. განვედ! შენ საშიშარი ხარ ჩემთვის.

ქაუსტ. (ცდილობს როგორმე იხ წაიყუანოს.) ოხ მარგარიტა!
მარგარიტა. ახ!

ქაუსტ. დაიღუპა.

მეფისტ. გაიწირა!

სმა მადლით, დაიხსნა (ანუ ცხონდა, ამას ნიშნავს ეს სიტყვა.

ხორი. ცა გაიხსნა. ღმერთი უტოკებს.

(კედლები საბურთბილები ირღვევიან, ხული მარგარიტასი მიჴგრი-
ნავს ცაში, ქაუსტი დახოქილი თვალს ადევნებს. მეფისტ. ეხემა
მიწასკვდ დაგოდელი ღახკრით მთავარ ასუკლოზის მიერ.)

დასასრული

კახლინოვა.

ჯმუნვარე მკჳავრო.

შორით შავალი მივასლოვდი რა ჩემსა სოფელსა,
სულის წუხილით თვალი გარდევალე ჩემ ხასლასამყოფელს,
გულმა უწულოდ, სამწუხაროდ დამიწყო ძკერა,
რა მომგონდა სატრფიალო, მუღლის ყოლა.
თავსა ვუთხარი. ხაღლა მისვალ, ან რის იმედით,
აზრებულსა ხასლასა ჳ კანს თვალით უმწერ ვით,
გივობს ისევე აზურუნდე, სოფლის შთავს საუდაწს,
ღ ზედ დააკვე გულ მსურვალედ საუჭარლის საფლავს.
ვისტნით მოგაკლდა ამა სოფელს მუდროდ ცხოვრება,
დაგავლო ოხრად, მოვიძალა სიამოვნება.

მუნით დაგბრუნდი ხასლისაკენ თვალთ ცრემლიანი,
რადღას ფიქრით ხასუგემო იმედიანი.
რა მიველ ეზოს ჳ შუკალე ხასლის კარები,
სატრფომ ანაზდად დასტრცა თვისი თვალები,
მუისვე დავდუნდი, თავს მომესხა შავათა რეტი,
ოდეს მოველ გონს, კნახე თურმე იყო შატრეტი.
იმა აზრდილით სმა მომესმა მტრუკვალებითა,
მე სომ მოვიკვდი, მებრალე, დასვალ მწუხარებითა.

იგივე. მკჳავრო.

გაჲ თუ დიდმა დრომ გაიაროს. ვიდრე მომივა სვედრი სიკვდილი,
მე დაშთენილმან ამა სოფლათა ხან გრძლივ კატარო გულის ტკივილი
შეწუხებულსა გულ მტკინვეულსა, სულიც მკამქნას უძლურებული.
შემდეგლა მივსვდე საუჭარლის სამყოფს ყოვლით უღონო მე დაწ-
გრული,
ვითარღა შეკძლო მასთან აღერსი ოდეს ვისილო მის ტბილი სული,
ღმერთო, მაგმარე ამ სოფლათ ტანჯუა იქაც არ ვიყო შეწუხებული.
ზ. წინამძღვაროვი.

1888-ს წელს, 13 მაისს. ს. ახაშენი.

პატრონისა და დიდებულისა მთა წმიდისა, ქართველთა მონასტ-
რისა, და ყოვლად დიდებულისა ხაღმართოფსა შორეაიტისა სატისა-
თვს, რომელი არს თარგმანებით კარისა ღმთის მშობელი.

წელსა და დღეთა უკეთესსა სურესისა და უნეტარისისა მეფისა
კონსტანტინისა, აღორძინებულა რა ხარწმუნოება ჩუქნი, და განმრავ-
ლებულა შადლითა უფლისა ჩუქნისა იესო ქრისტესითა, ბოძონნი
კერძოთანი დასხდებოდნენ ყოველთა ქალაქთა და სოფლებთა შინა. წმი-
დანი ეკვლევისანი აღმართებოდნენ, ბანაკნი მონაზონთანი განმრავ-
ლებოდნენ, სოფლსა შემდგომად წელთა რაოდენთაჲ გამოიხდა გაცი-
ვინჲ ღმთის მსახური და ხატონ უფლისა სასულით ვიდრეჲ შეტრე-
რომელსადა სწადნოდა მოპოვებად ადგილი ეკუ ვითარა. რათა მუდ-
როებით ეცხოვრა მას შინა და ეკვინა სოფლისა ამისგან და ეცხოვრა
ცხოვრებითა მუდროფთა, ამისათვისჲ ეკადრებოდა ღმერთსა. რათა
გამოეცხადოს ადგილი იგი თუ სადა მივიდეს. ისილა ჩუქნებით
ყოვლად წმიდა ღმთის მშობელი, და ჭრქუა: მამო, მთავს ზედა ათო-
ნისისა არს განსასჯენებელსა შენი, რომელიცა გამოვიდისოჲ სვედრად
ჩემდა და ნაწილად მისა და ღმთისა ჩემისა მიერ, რათა აქუნდეთ ცუ-
და ფარუა, რომელნიცა განივლტიან სოფლისა ამისგან. რათამცა იყ-
ნენ მუშაკნი უძილნი და უსუფონი და უსრუნველად განვლონოჲ სრმა
ცხოვრებისა მათისა და მოიპოვონ ნეტარება იგი საუფუნო, რამეთუ
ფრთად მთნდა მე მთა იგი, და მცირედთარე დღეთა განუკება იგი
ერთა, რათამცა აღირსოს იგი მონაზონთა ხიმრავლითა ყოველთა
და დასათაგან, სოფლსა წყალობა ჩემი და შემწეობა ჩემი არაოდეს მო-
კლდეს მათგან ყოვლადჲ კვსცვიდე და კვსყარავდე, რათა კეთილად

სცხოვრებდენ მცხოვრებნი მას შინა, რამეთუ მასქნს ვედრი მისა მი-
მართ ნემისა.

ოღეს განიღვიძა ძილისა მისგან ხალმროთამან ზეტრე, აღავლისა
მადლობა ღმთისა მიმართ ღ დედისა მისისა ქალწულისა მარიაშისადა.
მი, აღვიდა მუნ მთად ღ მხნედ ერვინებოდა ემძაკთა, ღ მრავალგზის
სილვათა ღ გამოცხადებთა ანგელთათსა დირს იქმნა, შუამდგომ-
ლობითა დედისა ღმთისა ვითარ ცხოვრებასა შინა მისსა განცხადე-
ბულად აღმოხსვირს ღ იქმნა სიძითა ღ ხასწაულთა მოქმედ ღ შეის-
ვენს უფლისა მიმართ.

ამის შემდგომად წელთა რაოდენთამე მოვიდა მამა ჩუქნი ათნახი,
რომელმანცა აღაქნა დიდი იგი ღავრა ათონისა, რომელ მასვე უ-
მსა იუო წმიდა მამა ჩუქნი იოანსი, ტეძარიტი ხაუნჯე სულისა წმი-
დისა, კაცი წმიდა ნათესავით ქართუქლი ღ მდიდარი ფრიად ხის-
ლთაგან სამეფოთა, გარსა ესე ყოველი დაუოკვს დიდება, სიმდიდრე
ღ ყოველივე მამული თვისი ღ წარვიდა მონასტრად, განიძარცვა
ძვირთვისა იგი სამოხელნი, ღ შეიმონა უზოკართთა შესამახლითა, ღ
დაბეჭუულითა მამითა ღ ფლახითა, ხოლო ესა რა ხმა განსმენილი-
ბა ღ წარმატებულება მომდევრებასა შინა დირსითა ათასისა ღ მო-
სა წმიდისა, წავიდა მისთანა ღ ჭზოკა იგი, რომელითა იწეს ერთბადა
შუუღვით ღწეს ღ ცხოვრება, ღ მცირედისა შემდგომად ჭრნა იო-
ანემ, რამეთუ მე მისი ევთიმე მოხულ არს ვიზინტად მშვიდობის
თვს, წარმოვიდა მომიებად მისსა ღ ჭზოკა იგი, წარმოვიდნენ ერთ-
ბამა ხურვილით დამკვიდრებად დიდისა ათასისათანა, რომლის
მიერ ისწავა ყოველი გარი ძილთაძილთისა ღ გინდა იქმისა სხ-
ლი თქრობირი, ღ სთარგმნა ყოველი წირილი ჩუქნი ქართველი
ენასა ზედ; ამისა შემდგომად მოვიდა დიდი თორიკოს ღ იქმ-
მონახონი, რომელიცა იუო შირველი ხმასვე იქ ქართველთა სამეფო-
მსა, ღ ჭყო მრავალნი წეობანი ღ დაქუქთესანი მტერთანი მრავალ-
გზის, მამინ მოქმათ უსჯულოთა მათ ნათესავთა ხმარსთა ხიკუდ-
ლი კეისრისა რომანოზისა, წარმოქმართნენ სამეფოსა ქალაქსა ზედ
ღ მგზავრ ხტევენიდნენ ღ იავარ ჭყოფდნენ აღმოსავლისა კრმო-
ქალაქებთა ღ დაბნებთა ღ არავინ იუო მარძოლ მათდა, ღ რად
იგი ექება ყოველსავე ჭყოფდნენ, ვინადაცა მინი იმპერატორისა
მანოზისანი იუკენ ურმანი მცირენი ღ არა რად მალეღვათ წინადა

დღომ უოფად მათდა, სოლო აგუსტას აქუნდა ფრიადი მწუხარება
გულსა შინა ამის ზირისათვის.

ბერი ვინმე მოვიდა მეურნალის მიძარტ ღ ჰკითხა: გაქუნს შენ
მტენარე რადმე მეურნალი ცოდვისა: სოლო მეურნალმან ჰრქება, მო-
ვად ღ მიილე ძირი მოწნილებისა, ფურცელი მოთმინებისა, უჭავილი
სიწმინდისა. ნაყოფი კეთილთა საქმეთა. დანაჟენ ფილსა შინა ძეუ-
ლარებისსა, ღ განსტერ სხვრითა გულისხმის ყოფისათა, ღ შთაუ-
რენ ჭურჭელსა სიძაბლისსა, დასს წყალი ცრემლთაგან ძლოცვე-
ლობისათა, აღატყინე ნეტლითა ხალმროთოღსა სიუკარულისათა, გა-
ნატრილე მარსუთა ღ დამარბილე ძმთ მოუვარებისათა, ღ ისმიე გო-
ზითა ხინანულისათა, ღ ესრე უოვლისა ამის აღმასრულებელი განეუ-
რნებული იქმნები უგუნისამდე.

თქმული წმიდისა მამისა ჩუტნისა ევთიმი მთა წმინდელისა, რო-
მელი იყო ნათესავით ქართ ველი, რომელმან მრავალნი წიგნნი ხალმ-
როთანი თარგმნისა ბერძნულისაგან ენისა, ქართულთა ენასა ზედა,
რამეთუ გამოიყოფდა იგი მადლითა სულისა წმიდისათა, ღ ესე მდი-
რელი კითხუა მიკებად მოჰსცა თევდორე სუცესსა საბაწმიდელსა, რა-
მეთუ იყო იგიცა ძეგელი კეთილი ქართველივე. —

კითხვა. გვედრება შენ ღმერთო შემოხილო მამაო მაუწყე თუ რო-
მელი წიგნი არიან რომელთა იგი წმიდა კატოლიკე ეპკელისა არ
შეიწინარებს.

მიკება. წიგნნი რომელთა კათოლიკე ეპკელისა არ შეიწინარებს
არიან უოვლისა რომელი მწვალებელითა მაიერ აღიწერნეს; თარიგინე
მწვალებელსა მრავალი წიგნები აღუწერია ღ არა შეიწინარებულ არს;
ღ კვლად ეგვიპე ზამძილიელისა წიგნი არს, მრავალთა რათაჲ საქმე-
თა ღ თსრობათა წარმოიკვივის თჯითო ხსიეთა, რამეთუ მრავლითა
ჭიფობობობობითა დაწერილ არს იგი, ღ წყალებანი მრავალნი ჩა-

ურთიან მსკვე. & ამისათვის არა შეიწყნარებხს ეკლესიად: იგი ქართულად ვისმე უთარგმნია, & უწინარეს მრავლის უძმისა სიცოცხლეისა ნეტარისა მამისა ჩუქნიბა იოანესა მოეწერა ქართლით სტოეფანე ეპისკოპოსისა ჭყონდიდისისა, & ეკითხა, ვითარმედ შესწენარებულ არსა ვითხვად წიგნისა ამის ანუ თუ არა; ხოლო ჩუქნი მიუწერეთ მას ვითარმედ არა შესწენარებულ არს, თუმიცა კარგნიცა ხაქმენი მრავალნი ჭსწერიან, გარნა ღუჯარძლიცა წუჯალებიხათანი შთაუთესავთ & & მით უხმარ არს იგი. & კვლად იგი ანტიოქიისა მოქცევა არა შესწენარებულ არს, რამეთუ ჭქმძარიტი ანტიოქიის მოქცევა იგი არს, ვითარცა გლეძენტოს იტყვის & შავლეს ცდათა მოხილვად ნატუაროვე არს, & სხუად რადმე, რომელსა შინა წერილ არს თომას სხარებად, იგიც უცხოვე არს ეკლესიისაგან; & წიგნი აბოკროფს უცხოთა რათმე ხაქმეთა მეტუეველებს, & ეკლესიისა საბერძნეთისა არა შეიწყნარებს & სხუად რადმე არს ადამის ცსოვრებად & არცა მას მიითვალავს ეკლესიად; & კვლად სხუად არს წიგნი სიერმე უფლისა, & არცა იგი შესწენარებულ არს, & მოციქულთა ცსოვრებანი, რომელნი განრეყნილ არიან მწუჯლებელთაგან. წმიდისა მათე მასარებელისა, & წმიდისა ანდრიასი, კვლად წმიდისა გიორგისა არს წამება უცხო, & უცხონი რამე ხაქმენი ჭსწერიან, რომელსა დადიანები ეწოდების, ხოლო წამებად ჭქმძარიტი წმიდის გიორგისა ეკლესიისა შინა იკითხების იგი არს რომელ დეოკლიტიანეს მიერ იწამა: წმიდისა კვირიკე წამებად, ვითარმედ სხუათა ვიეთვე დაწერეს წამება კვირიკისა უცხოად ჭსკრულისაგან ქრისტიანეთისა. და სხუანი რომელი ესე ვითარმე ნატუარნი მრავალ არიან ხასელაი მათი არად სხმარ არს ესე ვითარნი აწ: რომელნიმე სხუათა მწუჯლებელთა დაუწერათ & თუთვე ხაგნაურ არს: ხოლო ესე მოციქულთა & მოწამეთა წამებანი & მოთხრობანი მას დაწვეულსა ივლიანეს ვითარცა იუო მტერი უფლისა & ყოველთა წმიდათა, მას განრეყნს რათამცა ნაცილად შერაცხეს ყოველნი & არამცა ვას ხარწმუნო უხნდა წამება წმიდათა მოციქულთა, გინათუ მოწამეთა, არამედ უფალმან იესო ქრისტემან ხასელი მისი აღსოცა, ხოლო წმიდათა სხსხენებელი ვითარცა მსე გამოაბრწყინავ ყოველსა შინა ხოველსა, რომელთა თანა არამც ნაწილი & სამკვიდრებელი შენი & ჩუქნი წმიდაო მამაო: —

ვითხვა, მიუწვე მე ხაუელთა დღესსწაულთათვის, თუ ვითარ ჭერ

არს ზურობა?

მიკობა. საუფლოთა დღესასწაულთა არცა მუხლი არცა ვერ არს არცა მარსუა, არამედ რომელსა ზიარებამ აქუნდეს მოძღვრისაჲს ეზიარეს უამსა სამხრისასა & შირი იხსნას & მადლობდეს ღმერთსა, ხოლო უკეთუ არს ეზიარებოდენ, წახსიანს სამხრისა ილოცოს & შირ იხსნას, გარნა თუნიერ ღოგვისა უწესოა არს ძილე საწმინდელისა. —

კითხვა. უკველთა დღეთა არა ვერ არსა მუხლითა დრეკამ?

მიკობა. საბერძნეთისა დაუფლებულნი & ეკლესიანთა ქრისტეს შობასა & განცხადებასა შემდგომად მუხლითა არა იდრეკენ ვიდრე მსგავსადმე, რომელ არს განცხადების ძეგლი დღე, მუხლითა არა იდრეკენ. და აგრეთვე აღვსებითუან რომელ არს არაგომი ვიდრე მარტულიადმდე. ესე იგი. სულისა წმიდისა მოხვადმდე, ხოლო სხუთათა საუფლოთა დღესასწაულთა, მას დღესა & სვლიდა დღე უკეთუ არს იდრეკეს კეთილ არს, გარნა საწმინდელისათეს აღვსებიდგან ვიდრე ახალ კვირადმდე უფლად არა ვერ არს მარსვა, არამედ სამხრად შირის ხსნამ. ხოლო მურითუან ხენჯეს შინა ძეგლი თუ იმარსვიდეს კეთილ არს, ძიერ უმდიდრან ვიდრე ძიმწესადმდე, თუნიერ შაბათ კვირიაკეთა, & აშაღებისა, & შუა წადიებისა, & სხუთათა საუფლოთა დღესასწაულთა; აგრეთვე წმიდისა ღმრთის მშობლისა & წმიდათა მთავარ ანგელოზთა, წმიდისა წინამორბედისა & ნათლის მცემელისა წმიდათა ათორმეტ მოციქულთასა, & სხუა წმიდათა რომელთა დღე სასწაულნი იდიდების, წმიდის გიორგის მთავარ მოწამისა, & წმიდისა თეოდორისი, წმიდისა დიმიტრისა, წმიდისა ნიკოლაოზისა, წმიდისა იოანეს ოქროშირისა წმიდისა ვასილისა ესე ხსნილნი არიან.

კითხვა. რომელნი იგი სამარადისოდ იმარსუენ & წველსა არა ჭკამენ ახალგაზრდათა, რამა ვერ არს მათთვის?

მიკ. ახალგაზრდათა გასისა ვერ ირს მათთვის & წველის ხმეკა მწვალებელთა მათთვის, რომელთა იგი არა ჟორი დადეს მათ აგრეთვე ძველი არის ორშაბათისა, & შარსკვირისა ვერ არს ხმეკა წვლისა, ვინ უფლადმე წველსა არა ჭკამდის მამის მიიღებდეს მათ მწვალებელთათვის, რომელთა იგი უწმინდარი მარსუათა თანა შერაცხეს.

კით. დღითა მარსუათა ვითარ ვერ არს უამის წირუა?

მიკ. კათოლიკეთა მარსუათა შაბათ კვირიაკეთა აღვსრულების ეს

მის წინააღმდეგ, & დიდობა სუთმანათისა & ხარებასაც ეგრეთვე, & სხ-
 უნათა დღეთა განმსლუბით უამის წინააღმდეგ ვერ არს, ხოლო უამის წინ-
 აა არს აღესრულულებს.

კით. რაჲ არს უამის წინააღმდეგ იაკობისი ჭკუმიანობა არს ანუ არა?

მიგ. წმიდისა იაკობისა უამის წინააღმდეგ უკუტყულობად ჭკუმიანობა არს
 & შიშველად იგი იყო ეკლესიასათ შინა (ხარწმუნოებისათა) ხაბაგ-
 მსიანისათა & ჩუქნისათა, ხოლო ოდეს წმიდაძმის ვახლი & ნეკრამის
 იანსე ოქროშიძისათა უამისა წინააღმდეგ გამოთქმეს სიმოქალისათა კრ-
 მის იგი აღიბნის & წმიდის იაკობისი მივიწყდა. & ყოველნი ოქრო-
 შიძისა ჩუქნისა, & დიდისა მარტინისა ბახილისსა ვერაძეკათა შინა
 ოქროშიძისა & მას დღეს ოქროშიძით შეიწირვას, ეგრეთვე
 დიდ სუთმანათისა, შობის წინა დღეს. შიშველს იანსეს & ნათლის
 ლუბის წინა დღეს ვერ არს წმიდის ვახლით შეიწირვა, & უკეთუ
 ქრისტეს შობა & ნათლისღება დაემთხვევა გვირახს ანუ ოქროშიძის
 მამინდა ვერ არს ვახლით შეიწირვა, & წინააღმდეგ იქმნება ოქრო-
 შიძით შეიწირვა & ოდესცა ვის უნდაეს ყოველადევი ვითილ არს იაკო-
 ბისი & შეტრეხიდა.

კით. უკეთუ ოცნება მოიწიოს ვითარ ვერ არს მას დღეს შინა?

მიგ. ძალისა შინა ოცნებით თუ დაბრუნდება ვისამე შექმთსვიონ
 მას დღეს არს უხიარობ, არცა ხაუროსხველად შევიდეს, არცა ხას-
 რებისა შემთხვევად შევიდეს არცა ხა, არცა ვერისა, არცა წმი-
 დათა მარტვილებსა. უკეთუ ვინაადა ხაწირო რაჲმე იყოს. გინა უც-
 სოთა ვითამე თანა იყოს & სიბრძნეილუელს უნდაეს ხასარებისა შემ-
 თხვევად ესე რომით ბრალი არს რაჲ არს.

კით. მაჲუწვე ეხება, თუ რაწომ თანა ამს მოწათება მორჩილება
 მოძღუარისა გინა სიტყუათა მათთა შედგომად?

მიგ. მოძღვართა, რომელთა მოწათებნი აჭუროსხველს, გინა აღსარე-
 ბად იტვირთონ, უკეთუ წაღებულს. ანუ გარის კვლას, ანუ სიძვისა.
 ანუ გრძობასა, გინა მწამლველობასა აწუჭადეს მოძღუართა, ესე ვი-
 თარსა არა აჭუჭს კუძმითება. & მოწათე იგი უკეთუ ურჩ იქმნას
 უბრალე არს, ხოლო ამით შირითესა ვიდუ სხუდა რაჲცა ამცნოს
 მოწათებს, რომელსა იგი აღსარება ეტურთოს გინა ეგუროსოს,
 კელმწათება აჭუჭს მას შედა, მოძღვარსა & მოწათესა მასიანს ამს
 მორჩილება, & წარხვლად მოწათებსა მოძღვრისაგან თვისსა თხიერ

წამების მისისა არა კელემწიფების ყოვლადვე. რამედ მოძვეარი
 იგი უკეთუ აღვიდეს ესე ვითარსა ვადეს; ხდა ვნებასი იყვნეს. &
 მოძღუარსა მას არა ევნებოდეს, ხოლო მოწათვე იგი ვნებასა შთავა-
 რდებოდეს. & უთხრას მოძღუარსა მას, & მან არა რაჲ. იმრუნოს
 ცნობრებაჲ ხულისა მისისა & მოწათვე იგი განქმორთოს ამის ზირისა-
 თჳს უბრალთ არს იგი; ხოლო სხუდა არა რაჲ არს მიზეზი ურჩე-
 ბისა & მოძღუარისაგან განძნებისა მისისა, უკეთუ გულა ურჩებითა
 & თმავსედებითა განქმორთოს, ამის ზირისათჳს უბრალთ არა არს იგი
 & არად შერაცხოს სიტყუდა მოძღუარისა თჳსისა ხულისა თჳსა წარ-
 წუძღეს.

კითხვა. სქემის კურთხევისა შემდგომად წიარებაჲ ვითარ ვერ არს?

მიტება. სქემის კურთხევისა შემდგომად სხუა არა რაჲ ბრალი შე-
 კითხვისა მარადის ეწიარებოდეს, უკეთუ გულად მესამე კითხვის ცოდ-
 უბა, კულად კანონი უწიარებლობისა დაძმარხოს ვითარცა შეჭტავს
 ცოდუბა არა.

კითხვა. მარსუთა შინა სქემისა კურთხევაჲ კითხვ არს ანუ არა?

მიტება. სქემისა კურთხევა შავთ კვირიაკით კითხვ არს & აქა
 ჩქნისთანა შავთ კვირიაკით აღსრულების კურთხევა სქემისა;
 უკეთუ კულად სხუელად ვინმე არს & დამძიდეს, რომელსაცა დევსა
 იკურთხოს კითხვ არს.

კით. რაჲ უკვე ვიცოდე თეოფილისთ, ს. ვერ არს შერაცხვად სხ-
 უბათა თანა წმიდათა ანუ არა?

მიტ. თეოფილე მწუალებელი არს იყო, ხოლო წმიდასა იოანეს
 ოქროშირისა შურითა დიდნა ცომასი ჭქმისა, & ხაერძნეთისა ეკე-
 ლესიათა მისა არაჲს იტყუის შეჩუწნებას ვითარცა სხუათა მწუა-
 ლებელთა. & არცა ვინ აღსჩენებს მოხსენებლად მათ შინა.

კით. იტყვიან ვინმე, ვითარმედ ჭკირილე ჭკომადა წივთა ოქრო-
 შირისათა; & ამის მიზეზისათჳს (ბრალი) მიიტაცა ხასუფუკელსა ხო-
 ლო ოქროშირი არა შეუძლებლად, & წმიდამან ღუთის მშობელმან
 უხვანისათ?

მიტ. კირილე დიდი მნათობი არს ეკლესიათა, & ხასხენებელ არს
 ყოველთა კრებათა შინა, უოველივე კერა იყო ზარველად. & იგი
 ხვამსობაჲ წმიდისა ღუთის მშობლისა ჭკომარტი არს კირილესთჳს,
 რამეთუ უსწულად ხესტორი ჭკომადა წმიდასა ღუთის მშობელსა, &

იყოფა არა ღუთის მშობლად, არამედ ვატი მშობლად, რომლის გომობას ზედა მრავალი მიიხილას. ამისთვის წინა აღუდგა წმიდა გირილე, & მრავალი ამხილა, & ვითარ ეგო უგურნებლად & მოუქცევლად, შეკრბა წმიდა გრება მესამე ეფესოს ქალაქს შინა & შეაჩვენეს უსჯულთ ნესტორ, რამეთუ შირველ იყო ესე კონსტანტინეზელის ზატრიარსი, & შემდგომად ამა წმებაების, ქეიჩქნა & განიხდა ეპისკოპით & დამტკიცა წმიდამან გრებაძან გირილეს მიერ ქადაგებული წმიდა ღუთის მშობელი მარამ ღუთის მშობლად, ესე ვითარისა მიხედვისათვის იქმნა სვაიმნობა ღუთის მშობლისა მიერ.

კით. კათოლიკეთა მარსუტათა შინა რომელიმე ბრალად იტყვიან ჭმისა თევზისას?

მიგ. თევზისა ჭმის კათოლიკეთა მარსუტათა შინა არა ჯერ არს, რომელ არს დიდ მარსუტ თხნიერ განწყებულთა დღეთა, ესე იგი სარებასა ღუთის მშობლისასა & ბზობასა & თუ სხუათა დღეთა შინა იკადროს ვინმე დიდობა ბრალისა თანამდებე არს დადებად მას ზედა; & უფროსად იგი არს დიდი ბრალი, უკეთუ ვინმე თევზისა წელსა თანა იხეობს & იკადროს შერაცხვად, & თუ ხადათ ანუ ვითა დათქილ არს ეგი ქუჭყანასა ჩუჭხისა სივეირანს. ვნჯობნებ თუ სომქსა თაგას არს, რამეთუ მარსუტ თევზისა კათოლიკეთა მარსუტათა შინა წასიურად განეწესა. ჯერ არს მონასროთა მოწესეთა & ერისკანთა დამარსუტა, სოლო სარებასა & ბზობასა ჯერ არს მიღება, & არა მიღება ბრალი არს უკეთუ ოდეს აქუჩდეს, & უმეტესად სავსებულ არს ღვინისა სმა & სხობრლოელ სათრობელად მიშღებული; სოლო ესე გარდაკუჭითთ ვითარცა წერილ არს წუჭლად გუჭრცხი & უკვილისა მიღება დიდობა მამათს მწუხრბა ხლამოს მწუხლებულთა სომქსთა არს & არა კეთილ არს & ხუჭულისა კანონთა წინააღმდეგ & მას შინაცა წერილ არს ამის შირობისათვის, & იგი ჯერ არს, სოლო უმეტეს მისსა არა ჯერ არს.

კით. ვითნიმე აეებებენ ჟამის წირვასა ცოცხალთათვის, რაჲ უკუჭ ჯერ არს?

მიგ. რომელნი ცოცხალთათვის აეებებენ ჟამისა წირვასა ფრიად სტობიან, რომელ ფრიად კეთილ არს წირვად ცოცხალთათვის & წმინდათა მოციქულთა & მამათთ მიერ განეწესა, არა ჯერ არს ეებება ესე ი თარისა დიდებულისა კეთილისა, რამეთუ ყოველი ლოცუტად & კეთი-

ღისა სულერისა ქმნად, ჭ უოგელი ქუწლის ხაქუ ცოცხალთა მიერ
უძეობესად ბრძანებულ არს; დადაცათუ შესუწნებულთა ოჯს იქმნების,
ეგრეთ ცოცხალთა თჳს კეთილ არს უამის წირუაჲ ჭ ფრიად ხანატ-
რელ ჭ წმინდათა მიერ განწესებუ, ჭ ნეტარ არს გაცინა მის ვიდრე
ცოცხალ არს, რომელ მან წინათ წარიძღუნეს წმინდათა უამის
წირუა, ჭ ეგრეთვე შეგვენებულათჳს ფრიად კეთილ არს. —

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

რ ე დ ა ქ ც ი ი ს ა გ ა ნ

მომავლის 1867 წლითგან შავკვიდიან დაუპირდეთ მკითხველებსა რომ დიდი წარმატება მიეცემა გუთნის დედას, შინაგანი ღირსების მართით. განსილვა ღ მართვა უოვლისავე სტატეებისა, რომელიც ამას იქით დაიბუქდება ჩუქსს გასეთში საუდამოთ ივისრა აგრანომმა, რომლის სასელსაც გამოავცხადებთ შემდგომში, ამას შემდეგ არც ერთს სტატეას არ მივსტეით ადგილს ამ გასეთში, რომელიც არ იუოს გასაგონელი, სასარგებლო ანუ გასაროობი მამულის პატრონებისა ღ მსუნელ მთესველებსათვის, მამულის შესასებ სტატეებს გარდა, დაუბუქდავთ ამბავებსა, სასარგებლოსა ჩუქსნი ქვეუნის ვაჭრებისათვის.

თუძცა რედაქციას აქვს საშვალობა, რომ რვიანათ გამოსტეს ეს გასეთი, მაგრამ მანც კიდევ კერ ავა სისრულესედ თუ მამულის პატრონებმა მოუსუეს თავისი შემწეობა. შეუძლებელია გასეთისაგან, რომ სრულებით ვაყოფილიაჲყოს საჭიროება რომლისამე საზოგადოებისა, თუ ამ საზოგადოებამა არ მიიღო უნებობითი მონაწილეობა გასეთის აწებობაში. მეტადრე ამ გვარის გასეთისათვის სრულად მიუცილებელია მონაწილეობა კერძო პირთა, მამულის პატრონთა ღ ვაჭართა, ამ დროს მთავრობამ გამაჩინა უეჭუქლდი ღ მტკიცე წადილი, რომ უშუქლეს, სადაც საჭიროა, მამულის მართვასა ღ უოველ გვარსა კელობების წარმატებასა; მაგრამ ამისათვის მიუცილებელია, როდესაც სად უფრო რა არი საჭირო. თუ აქიმმა არ იცის ხენი, აბა წამაღს როგორ შეურჩევს. თუძცა მთავრობას თვითვე ქუავს ვაცები ღ ატარებს აქა იქ სსუა ღ სსუა საჭიროების შესატეობად, მაგრამ მამულის პატრონობა ისეთი საქმეა, რომ ყველა ადგილსა სსუა მიმართულება ღ სსუა საჭიროება აქუა ღ სად გასწვდება სუთიოდ ვაცი რომ მთელის ვაკვასიის მხართგან მოაწოდონ საჭირო ამბები.

ამისთვის, საზოგადო საჩებებლობის სასკელითა ვოსოვოთ მამულის

ს ი ა 1867 წლის დისკარსედ გულის მომწერთა:

ტფლისში.

1. გნ. შანანა ორბელიანისა.
თ. გრიგოლ ორბელიანი.
თ. გიორგი ერისთავი.
თ. იასე ანდრონიკოვი.
გნ. თამარ მელიქოვისა.
სვიმონ შუბალოვი.
ერეკლე გრუზინსკი.
ნიკოლაოზ შუბალოვი.
გიორგი ანდრონიკოვი,
მანგლ. ერევნ. შოლ. ბიბლიოტეკა.

- 10, თ. ვასტანგ ორბელიანი.
გოსტანტინე შუბალოვი.
გნ. ნინა ჩოლაყაევისა.
თ. იოსებ თუმანოვი.
გნ. ნინა ორბელიანისა.
ქეთევან დალინსკისა.
ანტონ ყორღანოვი.
დავით ჩაჩიკოვი.
თ. გიორგი მუსჩანსკი.
ანტონ მამულაძე.

- 20, ელისაბედ სიზანოვისა.
თ. მამუკა ორბელიანი.
თ. ალ. ბებუთაძე.
თ. დავით მუსჩანსკი.
25, თ. დავით ყორღანოვი.

სსჯა და სსჯა ანბანით

1. რედაქციისაგან. — 2. სია ცისკარზედ კელის მომწერთა.

1 8 6 6 წლის

ფისკრისა დაბარება შეიძლება ამ სახით:

ტფილისში, ხეივანობრივ გზა
უბრაუნულად 6 მან. დამატებით.
7 მან.

სსჯა ქვეყნებში გაგზავნით, და
უმატებლივ 7 მან. დამატებით.
8 მან.

რედაქციის იმეოება იუკიან, სსჯითარს კარესკლიძის ხსენებში.
ქ. ტფილისს.

ვისაც ვერხლი დაკლდეს და თავის დროზედ არ შეერთოს,
მანრილესად იასოვს რედაქცია, მაშინვე ხტობოს ამ ხდრესით:
ფისკრისა რედაქციაში ტფილისს.